

O G H V A E R K O N S P I R A S J O N E N
D É N N E G A N G ?

Dag Jørgen Høgetveit
Mars 2017

OG HVA ER KONSPIRASJONEN DÉNNE GANG?

"En bred vei leder til krig. En smal sti leder hjem." (Russisk ordtak)

Dag Jørgen Høgetveit; mars 2017

"Forsvarets utvikling er for viktig til å overlates til hesblesende debatter på TV, betalte meningsbærere og konspirasjonsteoretikere alene", skriver ob.lit. Harald Høiback (Forsvarets Forum (F.F.) des. -16) ifm. sin bok "Forsvaret - et kritisk blikk fra innsiden". Og jeg har ikke lest boken.

Men kanskje "konspirasjonsteoretikere" bør tilkjennes en del plass; konspirasjoner med betydning for Forsvarets utnevnelser, fysiske sammensetning, trusselvurdering, mobiliserbarhet, i det hele for militærvesenets beskaffenhet, har jo i Norge siden 1814, mer vært regelen enn unntaket.

"I de lange linjene i tiden fra 1814 til 1940 dominerte den konspirative rollen. Bare i den korte perioden sommeren 1814 og noen år fra 1895 til etter 1905 var det samsvar mellom den offisielle forsvarsdoktrinen og offiserenes virkelige opptreden. Dette var perioden da Norge hadde et ytre forsvar i egentlig forstand, med bred konsensus i befolkningen. I et slikt perspektiv var felttoget i 1940 en katastrofe, men ingen uforklarlig katastrofe. Det regulære Forsvaret, med sin mobiliseringsordning og sine reglementer, gikk i oppløsning. I stedet fikk vi folkevæpning gjennom en irregulær, frivillig mobilisering, "et revolusjonært opbud", som Ruge skrev, som brøt alle prinsipper for militær opptreden. Felttoget ble en folkelig protest, ikke bare mot okkupantene, men også mot det militære og politiske systemet som hadde ødelagt landets forsvar innenfra. I et retrospektivt lys kan antimilitarismen i arbeiderbevegelsen lettere forstås som forsvar mot en fiendtlig stat enn som årsak til sammenbruddet." Lars Borgersrud(1). "Det var ikke en regulær avdeling i den norske hær som kjempet på Midtskogen, men de frivillige, de som ville slåss. Midt oppe i all vaklingen fantes ånden fra 1905 og 1884 fortsatt." (LB s. 247)

Makt-hjemhenting i 1884 ble "ikke gjennomført ved hjelp av Forsvaret, men mot det." "Innføringen av et borgerlig parlamentarisk flertallsstyre i 1884 skjedde uten at ett skudd ble avfyrt. Men paradoksalt nok var dette betinget av at flertallet - opposisjonen - hadde skapt sin egen hær, som mindretallet - embetsregimet - tross en rekke militære forberedelser, når det kom til stykket ikke våget å utfordre."

"Opposisjonen valgte en tredelt strategi for å gjøre utsiktene til en fredelig overgang best mulige: Først å svekke hæren som indrepolitisk redskap ved å avvikle borgervæpningen, så ved å undergrave dens karakter av klassehær ved å tvinge igjennom alminnelig verneplikt, og sist ved å opprette motmakt gjennom Folkevæbningssamlagene. Forsvarsledelsen og de øverste militære, derimot, konspirerte med kongemakten om statskupp og borgerkrig." (s.92.79.92)

Det kan tilføyes at 'parlamentarismen' var og er grunnlovsstridig, men p.t., 1884, satt utøvende makt i Stockholm og opptrådte ikke som norsk monark.

"Det fantes en konspirativ tradisjon blant norske offiserer mellom 1814 og 1940, som i høyeste grad var politisk. Gjentatte ganger ble offiserskorpset, og i særlig grad nøkkelpersoner i det, brukt i sam-

funnskampen... Formelt sverget offiserene sin offisersed til unionskongen, reelt sverget de den til svenskekongen, som til siste slutt arbeidet for at Norge skulle smeltes sammen med Sverige. Norske offiserer hadde ikke annet valg enn å godta den aktørrolle de ble tildelt av kommandomyndigheten. Men for de høyeste offiserene var i tillegg det å konspirere i overensstemmelse med deres meninger om politikk og samfunn, og dessuten nødvendig for å lykkes i karrierestriden. De høyeste kommandoene var uoppnåelige uten kongelig gunst." (s.11)

Forsvaret ble tidvis aktivt brukt; herunder mot streikende gruvearbeidere i Longyearbyen sommer 1917.

Borgersrud skriver (s.124) om "Den revolusjonære rådsbevegelsen" som "inspirert av bolsjevikenes suksess i Russland, erobret makten i" Det norske arbeiderparti i 1918. "Rådsbevegelsen var et forsøk på å overføre bolsjevikenes sovjetforfatning til norsk jord... Men noe forsøk på å framskynde et opprør fant aldri sted. Historikerne Odd-Bjørn Fure i Mellom reformsime og bolsjevisme og Øyvind Bjørnson i På klassekampens grunn, har begge konkludert med at forutsetningene for en revolusjon ikke var tilstede." Men for landets militære ledelse "var eksistensen av en potent arbeiderbevegelse som krevde politisk makt en formidabel trussel." Det kan forstås.

Følgende er ikke sitert fra Oktober Forlag, men Aschehoug 1947: "... mars 1914. Da lot Centralstyret for Norges socialdemokratiske Ungdomsforbund utgå et cirkulære om bruk av "antimilitaristiske brevmerker"." "Hele arbeiderpartiets gruppe stillet sig solidarisk med merket." "... merket selv forsvant ganske stille da den første verdenskrig brøt ut sommeren 1914... Det brukte ((sic, brukne)) gevær hadde imidlertid gjort et sterkt inntrykk; at et parti virkelig vilde bruke det som symbol, blev husket i meget vide kredse." Tidligere og senere forsvarsminister Christian Fredrik Monsen, er referert fra Stortingets store forsvarsdebatt i 1933: "'Og mot disse ulykker (som selv en forsvarskrig er) er det å reise opprør i et land dog en mindre ulykke, og det må enhver regjering også her i landet være forberedt på at den revolusjonære arbeiderklasse reiser sig for å slå makten ut av hendene på slike eventyrpolitikere.'" Fra Høires side repliserte Andresen: "Jeg ønsker å konstatere at Herr Monsen har stått på Stortingets talerstol og proklamert opprør for det tilfelde at vi vil forsvare oss."" (Carl Joachim Hambro; Historisk supplement s.60-8)

Det revolusjonære DNA har forøvrig vedblitt til denne dag, om enn med andre midler. Om "forutsetningen for en revolusjon ikke var tilstede", fikk man gjøre noe med det: Historieprofessor og AP-politiker Edvard Bull skriver (i Kommunisme og religion, 1923), "Vi skal gjøre skolen verdslig, likesom sykepleien og begravelser og ekteskapet og fødselsregistreringen. Vi skal slåss uforsonlig med den bestående offisielle lutherdom som med andre fordummende sekter. Vi skal ha en pågående og hensynsløs kirkepolitikk, fordi vi mener at religion i og for seg er en privatsak."

Siden fulgt opp fra sosialister av alle farger. Antonio Gramsci fant at så lenge arbeideren hadde en kristen sjel ville han ikke respondere på revolusjonær appell; man fikk begynne 'den lange vei gjennom institusjonene', også den militære. Hambro igjen:

"Det gives ikke noe kompromiss mellom rett og urett, mellom godt og ondt. Striden utkjempes ikke i det abstrakte, i et moralsk ingenmanns-

land. Den pågår i alle land; den utkjempes i sindene hos jevne, almindelige menn og kvinner, og hver foredragsholder, hver radio-kommentator, hver redaktør tar parti i striden hver dag; med eller uten vidende styrker han det ondes makt eller inntar sin pøst på det godes front. Og det store antall menn og kvinner som vegrer sig ved å se faren, utgjør det vældige træn, som følger hæren av 5te kolonner." (Hambro: De første måneder s.15)

MILITÆRE VÅPEN (IKKE Å FORGLEMME AMM.)

18. juli 1851 oversendes departementet en utredning fra generaladjutanten vedr. vpn./amm.

Det beste forslaget for felthæren, linjen, "mente han var å fjerne vitale deler av låsene fra kammerladningsgeværene, og la kompanisjefene selv oppbevare disse delene i sine hjem, sammen med ammunisjonen."

For landevernet vurderes arsenalmagasinering, men "I stedet burde man heller vurdere om det ikke var tilstrekkelig å ubrukeliggjøre beholdningene slik som foreslått for linjen.

Dette er første gang vi treffer på forslaget om å gjøre hærens mobiliseringsvåpen ubrukelige. Faren fra en ytre fiende var ikke nevnt. Militærapparatet framsto bare som Statens vern mot indre fiender, slik det også ble brukt før 1851, men da uten strukturelle konsekvenser for det invasjonforsvaret som oppsto i 1814, og som ble modifisert med reduksjonene i 1817. Det var en ny dimensjon som nå ble brakt inn i forsvarstenkningen. En ubrukeliggjøring av mobiliseringslagrene svekket beredskapen mot et overraskende angrep. En slik nyordning fra hærens ledelse, i realiteten den svenske konge, svekket Norges militære stilling særlig mot Sverige. Grunnloven hadde gitt Kongen bestemte regler for anvendelse av norsk våpenmakt. Men nå fikk Kongen nok et verktøy, hvis Stortinget skulle forsøke å støtte seg på en norsk hær mot kongemakten. Det var ikke noe uvesentlig instrument for kongemakten som her var pønset ut av generaladjutanten." (LB s.67-8)

Også hån kunne vel ha lest klassisk faglitteratur og gjort seg noen aktuelle betraktninger over temaet populasen og våpentilgang.

Niccolò di Bernardo dei Machiavelli skriver i Krigskunst (1.55) at "I Frankrike har kongen avvæpnet sine undersåtter for lettere å kontrollere dem." Machiavelli observerte óg at "Under Octavianus, og senere Tiberius, begynte man å avvæpne det romerske folk. Keiserne tenkte mer på egen makt enn på det som var tjenlig for staten. Derfor lot de folket avvæpne og hæren for godt henlegge til fjerne forlegninger ved imperiets grenser. Dette viste seg likevel utilstrekkelig for å tøyse folk og senat i Roma. Derfor lot keiserne opprette en egen hær som de kalte Prætorianergarden. Denne ble forlagt innenfor Romas murer og ble med tiden en klippe i byens styre." (1.36)

Men fra Rom tilbake til Norge (om det fremdeles kan formuleres slik).

19. aug. 1851 "fikk brigadene ordre om å gjøre våpenbeholdningene ubrukelige, ved å skru av deler av låsmekanismene på geværene, og å gjemme disse på hemmelige steder, og å forflytte utsatte våpenbeholdninger til arsenalene." Under "tilbørlig Tystnad".

"Det er lett å se at tiltakene måtte styrke kongemakten mot Stortinget i en mer generell sammenheng. Men verken generaladjutanten eller hans kolleger forutså en nasjonal frigjøringskamp. Tvert imot er det rimelig å tro at de så på konfliktene med Stortinget snarere som krampetreknninger etter 1814 enn som forvarsler om 1884 og 1905. Unionen var i deres øyne kommet for å bli. At de selv som offiserer skulle komme i konflikt med kongemakten var utenkelig. Tiltakene kunne settes igjennom uten negative konsekvenser. Selv om de var rettet mot

befolkningen var de til befolkningens beste, i tråd med tidens tankegang." (LB s.68-9)

4

"I juni 1883 skrev" kong Oscar II til statsminister Christian "Selmer om tiltak for sikring av militære magasiner mot skytterlagene." "På høsten foreslo Kongen for Selmer at geværlåsene burde gjøres ubrukelige ved å fjerne deler av låsmekanismen, og gjemme dem på sikre steder. I november skrev Kongen til sin personlige venn, den senere general og generalstabssjef Otto L. Nyquist, som da var sjef for Kristiania Bataljon, om avskruingen av låsmekanismene."

"16. januar 1884 satte så statsråd Munthe seg i sving, og beordret utsendt et hemmelig skriv til bataljonsjefene om saken, hvor han pekte på at fordi "vildlødte Mænd inden Landbefolkningen" kunne sette seg i besittelse av bataljonens geværer, var det nødvendig å gjøre disse ubrukelige. Dette kunne lettest gjøres ved å ta ut boltene, og oppbevare dem for seg selv. Da dette imidlertid måtte skje uten å vekke oppmerksomhet og uten å bli omtalt i pressen..." "I all stillhet ble beholdningene gjort ubrukelige ved Hedmarkens, Numedals, Valdres, Telemarkens og Østerdalens bataljon. Det var bare sjefen ved Gudbrandsdalens bataljon som nektet å etterkomme denne ordren. Omtrent samtidig ble beholdningene ved festningene og ved Kongsberg Vaabenfabrik, Karl Johansvern og Fredriksvern ubrukeliggjort. Det betydde at det bare var de stående garnisonene og kavaleriets Akershuske og Oplandske ridende Jægerkorps som hadde intakte våpen." (s.88-9)

"Ser vi tiden 1814 - 1905 under ett var det de konspirerende offiserene som preget bildet, og konspirerende offiserer har liten evne til å føre patriotiske kriger." Forsvaret "hadde latt seg bruke mot indre fiender et utall ganger. Våpenbeholdningene var gjort ubrukelige av kongetro offiserer for å hindre folkevæpning, først under den sosiale uroen i 1851, og så, da den nasjonale bevegelsen igjen vokste i styrke, for å hindre et nasjonalt opprør mot Sverige... Det eneste stedet i det norske samfunnet hvor det fremdeles fantes sterke lojalitetsbånd til kongemakten, var nettopp i Forsvaret, som i 1884 og 1893 atter viklet seg inn i kupplener mot Stortinget... Det var bare gått ti år siden siste konfrontasjon hvor kongemakten vant fram, og offiserer som Stang og Sparre var da i håpløst mindretall. I 1904 åpnet Høyre-regjeringen norske havner for svenske krigsskip. Ennå så sent som i 1905 var det tvil om lojaliteten i marinen." (s.119)

Tilbake (eller frem) til 1918: I februar ble "gitt ordre til at lagrede våpen midlertidig skulle ubrukeliggjøres." "De ordningene som ble satt ut i livet kom til å gjelde mange år framover. I sitt vesentlige innhold stod de ennå ved makt i 1940, da det tyske angrepet kom, selv om formen ved et par anledninger ble noe modifisert. Hvilke følger dette fikk i 1940, da angrepet kom, er et spørsmål av første rang for norske militærhistorikere." (s.141)

Eksempelvis ble "den store våpenbeholdningen som tidligere var lagret på Nesttun ... splittet opp. Geværene ble stående igjen, mens sluttstykkene ble sendt til Bergenhus festning og ammunisjonen til Isdalen." "I 1940 lå sluttstykkene fortsatt i Bergen, dit de ble flyttet i 1918. Et helt regiments - IR 9s - geværbeholdning gikk tapt da Bergen ble okkupert." (s.142)

"... det generelle bildet var at mobiliseringsbeholdningene ble oppsplittet, og vitale deler ble fjernet og fraktet til hemmelige steder, ofte milevis fra våpnene. Disse tiltakene satte verdien av mobiliseringsplanene i et temmelig tvilsomt lys. Det forekom praktisk talt

Borgersrud eksemplifiserer konsekvensene fra kyst Agdenes (Trondheim), og "våpendelene endte på steder som lå svært utsatt til i tilfelle krig. Slik var det over hele landet" (s.156), til innland.

IR6' landvernsbataljon, mobiliseringsdisponert ved Tønsberg, hadde 'våpen' på oppsetningssted Ringerike omegn; tennstempler/sluttstykker Kongsvinger festning; ammunisjon på en øy i Oslofjorden; Oscarsborg. (s.163)

Askim. "Da det endelig kom så langt at soldatene fikk utlevert våpen, viste det seg at slagfjærene manglet... "Kasser med slagfjærer som skulle bringes etter, var det umulig å skaffe rede på." (s.273) Osv.

"19. mai 1939 fastsatte" Kommanderende general "nye regler som avløste reglene fra 16. mars 1925. Utfra disse kunne distriktskommandosjefen bestemme at våpen og ammunisjon, inklusive våpen som hørte til avdelinger direkte under generalinspektørene og forsyningskorpset, skulle gjøres ubrukbare ved å fjerne vitale deler, og gjemmes trygt... Den vesentligste endringen var at formuleringen "distriktskommandochefene er ((...)) ansvarlige for" ble skiftet ut med "distriktskommandosjefen kan ...". Endringen gjorde det mulig for våkne bøssebakere å be avdelingssjefene om å få mobiliseringsbeholdningene i orden igjen. Men siden praktisk talt samtlige mobiliseringsbeholdninger i landet var ubrukeliggjort, ville en samlet reversering av ordningen krevd et ganske annet og håndfast initiativ for å få mobiliseringsbeholdningene satt i orden igjen."

"Både mobiliseringsordningen i seg selv og systemet for lagringen av landets mobiliseringsvåpen var utformet utfra hensynet til indre uroligheter og faren for revolusjon. 9. april 1940 var det sannhetens øyeblikk for de offiserene og politikerne som siden 1918 hadde konspirert med sine halvlovlige og ulovlige planer, og ved hjelp av Generalstaben og FD hadde sjonglert med landets ytre forsvarsevne som om det var deres private anliggende, og ikke hele nasjonens."(s.204-7)

EN TUR INNOM ALMEN VERNEPLIKT;

før vi er tilbake ved 1940-tall.

Machiavelli igjen, omkring 1520: "Med hensyn til frykt for at verneplikthæren får en leder som tar makten og frarøver staten friheten, vil jeg si at ingen hær bygget på folket er noen gang blitt en slik trussel. Slike hærstyrker har, tvert om, alltid opprettholdt loven og statens ordninger og til enhver tid vært byens og statens fremste vern mot at slikt inntreffer. Roma forble en fri stat så lenge hæren besto av byens egne borgere. Det varte i fire hundre år. I Sparta varte staten i åtte hundre år. Andre stater uten egne stridskrefter har vært frie i mindre enn førti." (1.59)

"Men dersom verneplikthæren ikke er satt opp og trent slik jeg har drøftet, da er det denne som med rette kan klage over at dere bare har gjort et halvgodt forsøk, og latt det være halvt som skulle vært helt." (7.54)

"I republikkene ble alle menn lært opp til å skyte med pil og bue, kaste spyd og bruke slynge, og alltid under oppsyn av dyktige folk. Slik var borgerne alle trent til strid, og lenge før de måtte sendes ut i kamp, hadde de allerede en hærmanns sinn." (2.33)

Og Harald Høiback(2): "Filosofen John Searle hevdet at selv om man arrangerte et cocktailparty i Paris som gikk helt over styr, og hvor flere ble drept enn i slaget vedAusterlitz, ville det like fullt bare ha vært et cocktailparty, om enn skrekkelig. Det som skiller de to

hendelsene, er ikke fysiske forhold, men det faktum at folk tillegger dem ulik betydning. Poenget er at slag og militære seiere endret sin betydning i siste halvdel av 1800-tallet, selv om de ikke nødvendigvis skiftet fysisk karakter.

Det innledende skillet kom i 1870, da prøysserne i krig med franskmenn ble både skremt og frustrert over geriljasoldater og endog sivilister - de såkalte friskyttene, eller francs-tireurs - som beskjøt soldatene deres. Hvordan kunne den eventuellemilitære seieren på slagfeltet veksles inn i politisk utbytte om et utall enkeltindivider ikke aksepterte slagets dom? Hvordan kunne krigen bli en fortsettelse av politikken under slike forhold? Denne fryktener med på å forklare tyskernes usedvanlige brutale fremferd gjennom Belgia og Nord-Frankrike i 1914. Tyskernes største frykt var ikke at de ville tape krigen i vest, men at den okkuperte sivilbefolkningen ikke ville akseptere feltslagets dom. Det ville ikke være tilstrekkelig å knuse den franske hæren, om så etter 42 dager, de måtte knuse den franske nasjonen."

TILBAKE TIL 1940-TALL

"Før de ble påført alle nederlag fra styrkene som var kommet over fjellene, mente Italias fyrster det holdt med å kunne lese og skrive og formulere gode og skarpe brev. Det var mer enn tilstrekkelig om man visste å snakke godt og skarpsindig for seg... Militære ordener ble gitt til fyrstenes venner, og de foraktet enhver som våget å si dem sannheten og gi dem et ekte råd." (Machiavelli 7.51)

"Skulle de slåss, eller skulle de samarbeide? Det samme problemet hadde militære sjefer rundt i landet. Av politikerne fikk de ikke hjelp før to dager senere. Da var det for sent. Det som ble tapt militært i disse to dagene inntil regjeringen stilte seg bak kravet om samlet militær motstand, kunne aldri bli vunnet tilbake med de militære ressurser landet rådde over. Så å si alle sentrale forsvarsanlegg, depoter og magasiner i Sør-Norge lå innenfor de tyske brohodene som ble etablert og sikret i disse to dagene." (LBs.221-2)

"Britene hadde planlagt å bruke Trondheimsområdet som basis for sin unnsettelsesoperasjon sørover mot Oslo. Hadde de lyktes med det ville felttoget forløpt annerledes." (s.229) I stedet ble Varnes utgangspunkt for tyske operasjoner nordover. I sør drev Otto Ruge oppholdende strid i påvente av unnsetning, hvor "illusjonen om den massive allierte innsatsen" ble "grunlaget for en militær katastrofe."

"Alle former for irregulære operasjoner ble på det skarpeste fordømt. Motstanden i Vinjesvingen ble betraktet som irregulær og følgelig motarbeidet." (s.285)

"Da historikerne under den kalde krigen skulle forklare forspillet til 9. april, var de mer opptatt av bevilgningspolitikken i Stortinget, og forswarets tekniske standard, enn av å beskrive de politiske beslutningene og strukturene som hadde styrt bruken av det" (LB s.209); "Og den historiske undersøkelses oppgave er ikke å befordre den nasjonale glemsel, men å forebygge den." (Hambro ifm. Undersøkelseskommissjonen av 1945; Hist. suppl. s.71) Nicolaus Falkenhorst konkluderte forøvrig at "Vår Herre sørget for 90 prosent av Norges forsvar. De resterende 10 forskuslet nordmennene."

Men; der var altså noe som ingensinde skulle kunne inntreffe igjen:

MILITÆRE VÅPEN M.M.; IGJEN

6. desember 1946 besluttet Stortinget opprettet Heimevernet.

Landmaktens materiell-lagre skulle ikke kunne utgjøre vitale nøkkelobjekter; hærlagrene ble med tiden spredt på omkring 1000 steder. Stadig tjenestegjørende befal og reservebefal var væpnet.

Norge fikk "Direktiver for militære befalingsmenn og militære sjefer ved væpnet angrep på Norge"; 1949. "Det er en ordre om å ta opp kampen og yte motstand, selv om man ikke får kontakt med overordnede sjefer. Direktivet er en direkte følge av 9. april 1940 og beskriver befalets handlingsplikt; "hva" og "hvorfor", men ikke "hvordan". I general James Mattis sine øyne er "Plakaten på veggen" det ultimate eksempel på intensjonsbasert ledelse, og han har fått teksten oversatt til engelsk." (Knut J. Støvne; Norgesvenn overtar i Pentagon; Vi Menn uke 6/-17)
 Uten uhindret tilgang på nødvendigste stridsmidler er direktivet maktesløst.

Med Lov om Heimevernet av 1953 fikk landet en militær organisasjon konstruert for å kunne tas på sengen døg komme seg i buksene. Og ingen nyere tids kreativitet nullifiserer at lovens intensjon og bokstav er en heimevernssoldat med kontinuerlig tilgang på funksjonelt militært skytevåpen og klar-til-strid-ammunisjon.

Hva tid F.dep. (igjen) påbegynte sine avvæpningsbestrebelse, vet jeg ikke; det er registrert forsøksvis overfor reservebefalet i 1989.

For den senere militære avvæpningshistorikk, se D.J.H.; Hærpistoler m.v.; kommentar-avisa.no . Og ta med 22.07.11-erfaringen, hvor tennstempler var en 'utfordring' og ammunisjon var et annet sted.

EN LANGTIDSPLAN (LTP) OG DEROMKRING

"Da McMaster holdt foredrag under "Army Summit" i Oslo i fjor høst, ble han etter foredraget spurt om hvor viktige bakkestyrker er i en krig.

-Du må heller spørre: Er det viktig å holde territorium og beskytte befolkningen? Svaret er åpenbart". (Aft.p. 25.02.17)

Flaggkommandør Jacob Børresen (N.M.T. 3/-16): "Når bakkestyrker ... ikke er prioritert i LTP skyldes dette i all hovedsak to forhold. For det første at kravene som stilles til materiellkvalitet... prisen på bakkestyrker av noe omfang blir avskrekkende høy. For det andre en oppfatning om at krig i vår tid i vår del av verden ikke dreier seg om å ta og holde territorium, og at den militære trusselen mot vårt land derfor først og fremst er angrep mot punktmål med langtrekkende presisjonsvåpen. Dessuten - skulle Russland likevel velge å angripe med bakkestyrker står de fritt i å velge hvor angrepet skal skje, og de eneste som da kan rekke fram i tide er kampfly. Sverre Diesen har i en artikkel i Norsk militært tidsskrift nr. 2/2016, "Kampfly eller hærstyrker?", redegjort i detalj for dette synet på bakkestyrkers rolle i moderne krig i Norge. Etter å ha lest artikkelen gikk det opp for meg at denne LTPen i praksis er Sverre Diesens LTP."

General Sverre Diesen på 20 sekunder:

"Tilsiktet forvirring?" / "Jeg har aldri gått inn for å avskaffe verneplikten, skriver tidligere forsvarssjef Sverre Diesen." / "Kristin Lund tillegger meg altså meninger jeg ikke har. Da foreligger det bare to muligheter: a) Hun er i god tro. I så fall følger hun særdeles dårlig med, eller b) Hun taler og skriver mot bedre vitende,

i så fall er det ondsinnet. Etter som hun neppe følger dårlig med, gjenstår bare en mulighet. Da dreier det seg om noe jeg begynner å bli vant til, nemlig at man søker å utdefinere meg fra debatten ved å tillegge meg et synspunkt som man regner med vil være politisk u-spiselig." (F.F. nov./-13)

Maj. John Berg: "Tidligere forsvarssjef, general Sverre Diesens artikkel "Kampfly eller hærstyrker" i NMT 2/2016 er som vanlig forbillig i sin logikk, men bærer også preg av Diesens karakteristiske blytunge og smalsporede argumentasjon. Her er liten plass til nyanse mellom firkantene, og heller ikke til de kompliserte prosesser som styrer forsvarsplanene i mange andre land."

Robert "Gates spøker i korridorene, selv om han i dag nøyer seg med å være leder for USAs speiderforbund. Det som skjer i Kongressen og forsvarsindustrien viser at ultrateknologi og ultrakostbare programmer er fullt tilbake, for å bli. Men godt hjulpet av ledende og taleføre feltoffiserer henger det igjen en fleksibel, aktpågivende tenkning rettet mot det uforutsette, nede på bakken. USAs forsvar blir aldri mer som før Gates. Norge har aldri hatt noen Gates.

Dette handler i realiteten om en komplisert prosess som overkjører de store, tilsynelatende uangripelige analysene som svinebinder planleggingen for mange år. De åpne øyne i fremste linje er kommet på arenaen for å bli, så også lynrask tenkning. Og ikke minst ser man klarere behovet for handlefrihet i form av ressurser til handling! Ikke bare i USA. Langs Israels grense mot Libanon ligger Brigade 300, som har i oppdrag å fange opp enhver endring i trusselbildet og raskest mulig finne og iverksette mottrekk. Som da Hizbollah plutselig skjøt Kornett panservernmissiler i salver fra 5 kms avstand og drepte to israelske soldater. Da var det ikke mye akademia og papir mellom Kornett-nedslagene og de taktiske mottiltakene. Poenget er å være innstilt på og organisert for slike brennkvikke svar, og å ha ressurser tilgjengelig." "Kommer vi snart dit? Nei. Det skyldes kampflysaken. F-35 vil ta en større andel av forsvarsbudsjettet enn det nye kampflyprosjekter gjør i noe annet land. Vi kan lese problemet ut av den nye langtidsplanen. Og Diesen er blant dem som vil binde ressursene opp.

Da Israels foreløpig siste bestilling av F-35 ble redusert fra 31 til 14 fly, skjedde det etter hard og åpen debatt der spesielt etterretningstjenesten kjempet som løver mot å binde opp så mye penger. Norges ambisjon bør være at de unge løvene får kjempe like åpent og hardt. Og at de blir hørt."

"Det har ikke vært mulig å nå frem til Diesen, og andre, med at valget ikke handler om 52 eller færre F-35 kampfly, men om å frigjøre midler ved å erstatte halve F-35 flåten med en billigere flytype. USA, Storbritannia, Israel og flere utvikler operasjonskonsepter for 5. og 4. generasjons kampfly, med synergi og innsparinger. Med 20-24 F-35 vil Norge oppnå tellende innsparing ved å supplere med eksempelvis 25-35 Eurofighter Typhoon, effektivt driftet tett opp til britenes Typhoon-organisasjon og innenfor deres F-35/Typhoon konsept. Eller vi kan supplere med 40-45 Saab Gripen, med en norsk Gripen-base under norsk kontroll innen svenskenes organisasjon, som i dag består av tre flottiljer på tre flystasjoner."

"US Air Force påpeker ustopkelig at F-35 har begrensninger i luftkamp. Typhoon er anerkjent som markedets beste vestlige fly i luftkamp". "US Air Force har et "not to exceed" kostnads mål for drift av F-35 som i dag tilsvarer ca. 37.000 dollar per fly per flytime. Typ-

hoons driftskostnader synes noe usikre, avhengig av i hvilken grad en kjøper velger fulle multirolle kapasiteter. Gripen E/F vil kunne fly for ca. 5.000 dollar per flytime. Den norske innvendingen fra 2008, at Gripen ikke tilfredsstiller norske krav, reiser et delikat spørsmål... Vi baserer oss på at Gripen kan forsvare svensk luftrom, men ikke norsk."

"Diesen skriver ikke mye om russisk hybrid-krig eller "desant" (russernes økede evne til store og raske luftlandsettinger av bakkestyrker), eller store terroranslag utenfor politiets ressurser. Hans utlegninger om svakhetene ved å skulle kjøre mekaniserte styrker 300 km inn i Finnmark, svekkes av at han ikke går inn på behovet for luftmobile styrker, med store helikoptre. Er det ikke behov for å frigjøre store penger her, Diesen? Hva gjør andre land? Har ikke de luftmobile styrker?"

"Med Norges spredte bosetting ligger effektiv kontraterror langt utenfor politiets rekkevidde. Planene om å redusere Heimevernet vitner om at fokus er rettet mot anskaffelse av F-35, på bekostning av det aller meste. Luftmobile styrker, HV og ikke å forglemme Kystjegerkommandoen er blant problemene som klart viser at Diesen må få selskap på debattens arena av mange unge løver, og at debatten må bli mye mer åpen og nyansert. Snarest råd." Så langt Berg.

Børresen igjen: "... dokumentets omgang med begrepet avskrekking. Avskrekking er her entydig knyttet til alliansen med USA i NATO, i kombinasjon med Forsvarets evne til å påføre en angriper tap ved hjelp av langtrenkende presisjonsvåpen levert fra fartøyer og fly. Etter mitt syn er det en for snever tilnærming. Avskrekking er bare et annet ord for evne til å påvirke en potensiell angriperes kost-nyttekalkyle knyttet til å skulle legge Norge under militært press eller angripe Norge. Slik evne fordrer en bredere og mer sammensatt tilnærming fra norsk side enn ensidig satsing på noen relativt få presisjonsvåpen. En sentral faktor i militær avskrekking er blant annet evnen til å forhindre et fait accompli gjennom fremskutt tilstedeværelse av bakkestyrker med et visst volum og utholdenhet, en kapasitet som LTP stort sett underslår, uten at det framføres noen tunge argumenter for hvorfor, annet enn at vi aner at det blir for dyrt.

Det er påfallende hvor ensidig LTP fokuserer på Forsvarets evne til å føre høyteknologisk strid og i hvor liten grad den omtaler Forsvarets vitale fredstidsoppgaver knyttet til håndhevelse av suverenitet (skal man tro LTP er kampfly de eneste i Forsvaret som bidrar til å håndheve norsk suverenitet), og til ivaretagelse av norske suverene rettigheter i våre tilstøtende havområder. Formålet med Forsvaret er tross alt å bidra til å forhindre krig, og lykkes det så er det fred. Forsvarets fredstidsoppgaver blir dermed Forsvarets viktigste oppgaver. Og fredstidsoppgavene er verken omtalt eller har fått innflytelse på Forsvarets struktur i en grad som står i noe rimelig forhold til deres betydning."

Kampfly-apparatet vil man forøvrig legge 'i én kurv'(3) i Trøndelag. Med fremskutt base i Troms:

"Jeg har dedikert mitt yrkesaktive liv til militære flyoperasjoner, og er nok den yrkesaktive fagmilitære som har mest erfaring i Norge når det gjelder maritime flyoperasjoner i nordområdene. I tillegg er jeg den i Nato som har mest erfaring med operasjoner mot russiske ubåter."

"Evenes flyplass er overhodet ikke egnet til noen "kraftsamling" i Nord-Norge. Den ligger meget lite gunstig til, med mye fjell rundt, og har kraftig kupert terreng i umiddelbar nærhet av rullebanen." "Skulle tro det hele er en vond drøm. Nå er det på tide at fagmiljøene med mye kunnskap og erfaring rundt avanserte militære flyoperasjoner blir lyttet til, og ikke bare tiet i hjel!" (Rune Øverås, Klassekampen 04.02.17)

Og Børresen: "Innflygingsforholdene kan være vanskelige. Taksebanene fra skvadronsområdet til rullebanen går i "kuler og staup". Da Evenes var i bruk som kampflyplass under den kalde krigen, var det ikke uvanlig vinterstid, med glatte og sterk vind, at fly sklei ut i grøfta. Nå når det er besluttet å beholde de maritime flyene vil det være en logisk og riktig beslutning å terminere Evenesprosjektet og i stedet satse på å etablere QRA-basen på Andøya, eventuelt på Bardufoss." "Andøya - i motsetning til Evenes - er en glimrende kampflyplass med en tverrvindsbane som kan utvides for en relativt rimelig penge, og vil sikre langt større regularitet enn på Evenes. Andøya er dessuten en ren militær flyplass uten de restriksjoner på flybevegelser som følger av samlokalisering med en stamrute-flyplass. Andøya er noe så spesielt som et sjeldent eksempel hvor distriktpolitiske og militæroperative hensyn faktisk er sammenfallende og gjensidig forsterkende." Så da er vel løsningen gitt ...

Ikke bare F-35: "Det er også positivt at fire av de fem fregattene, riktignok elleve år etter at de ble anskaffet, omsider kom seg ut av bøyene på Håkonsvern, men de er fortsatt verken bemannet, vedlikeholdt eller bestykket som forutsatt. Det er bare å lese Riksrevisjonens ugraderte rapport." (Øystein Steiro Sr., Kl.k. 22.02.17)

Kort litt Sverre Diesen igjen (N.M.T. 2/-16) og emnet "emosjonell forsvarspopulisme"; interessant også på bakgrunn av marineoffiser Jacob Børresen som kanskje den fremste fagmilitære offentlige fremmer av norsk hærmakt samt hæroffiser Robert Mood likeledes for Heimevernet. Diesen: "... representerer en del av de argumentene som tidvis dukker opp i debatten en banalisering av problemet, med forenkling til kun en variabel og uttrykt i slagordformat: Ditt eller datt er viktigst - derfor må vi prioritere det. Det er i det hele tatt et gjennomgående trekk ved mye av argumentasjonen for et tradisjonelt, landtungt forsvar at ...". "Hvis disse slagordene i tillegg konsekvent fremføres av fjefen for den sektor som vedkommende slagord tilgodeser, er det et alvorlig forfallstegn. For det første er Forsvaret da i ferd med å tilegne seg en av decibelsamfunnets slettete sider, nemlig den som legitimerer at embetsmenn opptrer som leder av pressgruppen for egen sektor. Men vel så alvorlig er det hvis et halvt dusin generaler og admiraler alle har en forskjellig oppfatning av et slikt spørsmål i offentligheten, der alles oppfatning røper en gjennomsløst omsorg for eget ansvarsområde. Da svekker vi forståelsen for at det faktisk eksisterer en objektiv militær sannhet og reduserer oss selv til faglig alibi for både politikere og andre som helst vil ta en annenavgjørelse enn den militært rasjonelle."

Steiro (22.02): "Avviklingen av den nasjonale forsvarsterskelen og den ensidige avhengigheten av Nato og USA, er et resultat av Forsvarsreform 2000 som er gjennomført av de to Stoltenberg- og de to Bondevik-regjeringene, de siste med forsvars- og utenriksministre fra Høyre."

Steiro, ja. "I et stadig mer labilt Europa står Norge nå mer alene og utsatt enn noen gang siden andre verdenskrig."

Øystein Steiros "Hvordan kan vi forsvare oss?", med forslag til et nasjonalt forsvar mye i likhet med Finland, og innenfordagens budsjett-ramme, (Klassekampen 01.02.17), bør plukkes frem og leses; "Finlands forsvarsbudsjett gir ... et forsvar som vil få en stormakt til å tenke seg om to ganger." 11

Steiro gir både detaljene og det generelle. "Finnene har 24 luftvern-missilsystemer. Vi har ett!" "I Finland går tolv prosent av forsvarsbudsjettet til administrasjon, i Norge over seksti."

"Vi trenger et forsvar - hær, marine og flyvåpen - som står støtt på et fundament med tre pilarer som gjensidig forsterker hverandre... hovedpilaren: et betydelig styrket og fleksiblet Heimevern som kan mobiliseres over hele landet, utrustet med moderne panservern, men forøvrig stort sett med lette våpen, som kan operere spredt og selvstendig med stor mobilitet i mindre enheter."

"Motvirk den negative stigmatiseringen av patriotisme og vilje til å tjene fellesskapet. Tenk praktisk. Glem "new public management", falske synergier og kostbare utredningers urealistiske kostnadsbesparelser. Det fungerer ikke for å effektivisere en kollektiv offentlig tjeneste som Forsvaret. Forenkle og la være å kjøpe alt på øverste hylle. Kutt de administrative kostnadene til et minimum." "Og ikke minst, gjenoppbygg vernepliktsinstituttet. Rust Heimevernet kraftig opp slik at vi, som finnene, kan mobilisere en kvart million kvinner og menn om det skulle bli nødvendig."

Skjønt "kvinner" ... Ikke i Finland, meg bekjent.

NÅR FEDRE BEGRAVER SINE DØTRE(10)

"Når sønner begraver sine fedre, er det fred. Når fedre begraver sine sønner, er det krig." Når fedre begraver sine døtre, ...

Note(4) er 40 år gammel. Etter årtier med den sataniske likestillingsideologien (og tilhørende barneofring), maser fremdeles nyhetsjournalistene om "kvinner og barn, kvinner og barn, kvinner ..." Kvinner betraktes av en eller annen grunn fremdeles som mer beskyttelsestrenge enn menn. Av en god grunn.

Kvinnelig verneplikt; kanskje dét; om så Norge ble reddet av en ti-årig jentunge med gevær, var det prinsipielt OK.

Likestilling; nei. Likestilling i nasjonens svar på en ekstrem-situasjon(5), Forsvaret, føyer seg inn blant de mange forsvars-destruktive tiltak av senere år; Verneplikt de facto ut; "kjønnsnøytral" verneplikt inn.

"-Krigens krav er kjønnsnøytrale", påpeker sjefssersjant Brig.N., sjt. maj. Morten Fossland (F.F. des. -16), men "Ingen av de 30-40 jentene i Sambandsbataljonen klarte kravene til "Godkjent hærsoldat". De førstegangstjenestegjørende jentene ble testet i november og desember, rett før dimisjon. Mange strøk også på den noe enklere testen "Godkjent soldat" i våres.

Neste år ligger det an til at hver fjerde norske soldat er kvinne."

Kvinner blir i veien. Sisters in arms kan, gjerne som del av krigføringen, bli mulig krigsbytte og må beskyttes; og er i veien.

Utfordring av trad. Gud-gitt velanstendighet, eks.vis knyttet til stedvis kjønnsnøytrale og følgelig kjønns-polariserte brakkerom, kan tenkes være både en motivasjons- og en de-motivasjons- men ingen konstruktiv motivasjons-faktor.

Gjør gjerne jenter feltdyktige; lær dem skyte; lær dem å slåss, om

så skal være; gjør dem uredde for strømløshet, natt, kulde og tåke; gjør dem små-farlige; "Kvinner selv ...". Lær dem hvordan få poteter opp av bakken, fisk av vatnet og å slakte gris. Men la dem i størst mulig grad slippe bli PTS-statistikk.

Og: jeg har ikke sagt et skjært ord om jentene som villig stilte opp for sitt land når Forsvaret bad om det.

Forsvarsopptaket er pr idag begrenset; en jente inn betyr en gutt ute; "-I praksis blir det nå vanskeligere å komme inn i Forsvaret: Vi blir nødt til å avvise enda flere som er både motivert og kvalifisert, sier Elisabeth Natvig", sjef for Forsvarsdepartementets avdeling for forsvarspolitik og langtidsplanlegging, kontreadmiralen "som i Forsvarsdepartementet i vår ledet arbeidet med Regjeringens nye langtidsplan for Forsvaret." (Aft.p.19.07.16) Vi er tilbake ved ...

STEIRO OG LTP IGJEN

Første nestleder i utenriks- og forsvarskomiteen, Øyvind Halleraker (H)(Kl.k 13.02.17), deler i liten grad Steiros analyse. "Steiro kritiserer både fregatter og kampflykjøp. Da er en realitetsorientering på sin plass. Sjøforsvaret kan nå selde fire av fem fregatter - som de gjorde på øvelse Flotex før jul i 2016... Og når det gjelder kampfly har forsvarssjefen vært helt tydelig: F-35 flyene blir bærebjelken i vårt moderne Forsvar og kutt i antall kampfly er det siste han ønsker. Derfor skal kampflyanskaffelsen fortsette i henhold til planen." "Med Høyre i regjering har vi snudd utviklingen. Vi har bevist at vi har viljen til å satse på landets sikkerhet. Den satsingen vil fortsette fremover."

Etter mitt skjønn er det neppe tilstrekkelig at Halleraker er overbevist; overbevisningen bør og deles av en potensiell angriper.

Steiro repliserer 22.02.17 "... den vanlige norske heimevernssoldat synes å ha en bedre forståelse av de sikkerhetsutfordringene vi står overfor enn mange av våre folkevalgte." "Halleraker påstår at jeg vil beholde store deler av forsvarsstrukturen slik den er. Det går ikke an å beholde noe vi ikke lenger har. Basestrukturen er så godt som nedlagt. Hæren er redusert fra 170.000 mann til knapt 6.000. Heimevernet og vernepliktsintituttet er redusert til en brøkdel av hva det engang var. En ubåt patruljerer i dag norske farvann, i et havområde som er nesten sju ganger så stort som fastlands-Norge."

"... uforpliktende er regjeringens lovnad om 165 milliarder mer til Forsvaret når hoveddelen av budsjettmidlene først planlegges satt inn mellom 2021 og 2034. Slikt kalles i noen sammenhenger valgflesk, i andre desinformasjon og propaganda.

Norge kan ikke kjøpe seg solidaritet i Nato og sikkerhet fra USA når vi ikke er villig til å forsvare oss selv. Den som har gode våpen og sterk forsvarsvilje vil aldri mangle gode venner." Skulle vennene fremdeles mangle, så; vel vel ...

"... De facto dreier det seg om en sakte nedbygging av Forsvaret. Det går sånn passelig rolig for seg, slik at det ikke påkaller den dramatiske oppmerksomheten blant folk flest." Konstaterte gen.lt. Hjalmar Inge Sunde for lenge siden (Aft.p. 29,12.97).

Om Norge aldri siden 1814 har oppfylt en militær LTP, avtegner seg dog siste 25 år en LTP retning avvikling av praktisk talt alt av betydning for nasjonens selvstendighet.

Gen.lt. Robert Mood og lensmann Dagfinn Torstveit skriver (vg.no 09.

02.17) om krisesignaler, importert laksefôr, om matreserver og rettferdighet. "... 90 prosent av Forsvaret er borte, totalforsvaret nedlagt og leirene solgt. Noen få av verdens beste soldater gir ikke evne til å forsvare oss selv innledningsvis." "Den omorganisering av politiet som nå finner sted vil skape avstand og utrygghet. Vi har blant annet en lensmannsetat som mer eller mindre er rasert i forhold til hva den var." (Mer om lensmannsetaten i D.J.H; Forholdsvis åpent brev til statsråd Per-Willy Amundsen.)

Et minne fra historien; 1860-tall: En av gen. Wm. T. Shermans menn beretter fra en operasjon som Harald Høiback (s.156-7) "av frykt for å miste viktige nyanser ... velger å gjengi i sin originale språkdrakt: "((W))e had a gay old campaign, Destroyed all we could not eat, stole their niggers, burned thair cotton & gins, spilled their sorgum, burned & twisted their R.Roads and raised Hell generally." Ved å demonstrere for enhver at CSA ikke var i stand til å ivareta sin egen sivilbefolknings mest grunnleggende interesser, skulle det gjøres åpenbart at CSA ikke hadde livets rett som selvstendig stat."

Jon Hustad (Dag og Tid 03.03.19) har lest partiprogram: "Høgre vil "Styrke Forsvaret og ha som langsiktig ambisjon at Norge skal oppfylle NATOs mål om å bruke 2 % av landets BNP på Forsvaret." I 2017-tal svarar dette til 64 milliardar. Då må forsvarsbudsjettet opp med 13 milliardar. Høgre i regjering har makta å auka oljepengetillegget til 265 milliardar, men dei har altså ikkje funne 13 milliardar til Forsvaret. I ei framtid med mykje lægre handlingsrom skal dei likevel finna desse pengane."

Så var det hva dep. har fore med den militære utdanning; et par klipp fra forbundsleder Torbjørn Bongo, Norges Offisersforbund, F.F. feb/-17: "Jeg deler skepsisen til de som lurar på om det er mulig å halvere kostnadene samtidig som man skal øke kvaliteten." "Fagkunnskapen kan vi neppe kutte. Det som da står for hogg, er utviklings- og lederdelene av utdanningene, altså den allmenn-militære kunnskapen. Dette danner grunnlaget for dem mange gode tilbakemeldingene norske soldater, befal og offiserer har fått etter ulike oppdrag både i og utenfor Norge."

HEIME-; HEIME-VERNET;

og ikke hverken 'region-HV' eller noe annet.(15)

Den tyske oberst von Zanthier skriver i 1940 etter en ikke vellykket operasjon på Hadeland, om norske "sportstrente tropper som med god nytte av kjennskap til lende erstatter manglende militær utdanning med personlig smarthet." (LB .s308)

Til Adresseavisen sier adm. Haakon Bruun-Hanssen 17. april 2015, at "-En av utfordringene i Ukraina var nettopp at staten ikke hadde denne typen ordninger. Der fantes ikke det statlige maktapparatet til stede på bakken. Vi har et system der vi har brukt enkle midler til å skape styrkene som trengs rundt omkring i landet"; før han halvåret senere foreslår HV's områdestruktur redusert med 28 prosent, hvilket i praksis vil "bety at store deler av Sør Norges territorium vil mangle HV-styrker" i flg. HV-sjefen, gen.maj. Tor Rune Raabye. (F.F. okt/-15) (At Riksrevisjonen senere skal vise seg bekymret for objektsikring m.m. her i landet ...; vel, i likhet med de fleste har heller ikke jeg lest Foss' ugraderte versjon.)(16)

Vel vel; noe må jo admiralen (som sine forgjengere) gjøre, skal Heimevernet avvikles. "Det er antydning at HV bare vil være lokalisert i fem

store byer: Oslo, Stavanger, Bergen, Trondheim og Tromsø", skriver farsunds-avis.no 09.02.08 i intervju med sjef HV-07, ob.lt. Stein Axel Borgersen. Pr feb. 2008 melder avisen at "HV-områdeneskal... legges ned og skal erstattes av en ... lokalvernbatalljon med kompanier i Lyngdal, Mandal, Kristiansand og Arendal." "Det er ikke sagt at kompaniet i Lyngdal skal bestå av folk som bor i området. Trolig blir det tvert om." Det siste ligner noe som er kjent fra historien. Først litt nyere historie: Ob.lt. Borgersen skriver i Offisersbladet.no, juni 2010 om "kvalitetsreformen"; den "ble meget godt mottatt ... på det tidspunkt tilynelatende også av daværende Forsvarssjef general Sverre Diesen. Heimevernet var svært nær ved å nå målet, men fikk seg et skudd for baugen i Forsvarsstudie 2007 som var forsvarssjefens fagmilitære anbefaling til Forsvarsdepartementet... Her foreslo Diesen drastiske kutt i Heimevernet, og det fremkom ved flere anledninger også helt klart at han ønsket Heimevernet avvirket." "For meg ser det ut som at selv om det ikke ble som Diesen ville, så kunne han allikevel gjennomføre sin strategi ved å strupe Heimevernet på økonomi og ved til stadighet hevde at Heimevernet etter hans syn er en irrelevant organisasjon. Det ble gjort, og selv om Diesen ikke er Forsvarssjef lengre, så er ettervirkningene klare: det trenes nesten ikke og signalene som er gitt fremover er meget dystre."

(Mer om krigen mot Heimevernet i D.J.H; Hærpistoler m.v.; Sverre Dæsesens kalkulator; Og i fravær av Heimevernet?; kommentar-avisa.no .)

Tilbake til 'Heimevernsstyrker' som ikke nødvendigvis "skal bestå av folk som bor i området." Det lar seg jo forstå; forutsatt ett eller det annet. Og jeg forutser ikke 'arbeider-oppstand'. Under "Hattemakerfeiden" på Ringerike, 1851, rapportertes at "soldater fra Ringerike ikke kunne brukes, de måtte komme fra Kristiania." (LB s.63) "De vernepliktiges egen moral ble av og til et problem for styresmaktene. Mange av dem var lite villige til å la seg bruke mot slektninger, venner eller kolleger. Da det ble mobilisert under storstreiken i 1921, var frafallet blant soldatene stort. For å løse dette spesifikke problemet fastsatte reglementet at samme avdeling ikke skulle brukes flere ganger kort tid etterhverandre, eller settes inn på soldatenes hjemsted." (s.154)

APROPOS HEIMEVERN: ENERGI-MANGFOLD M.V.

Winston Churchill, som i 1940 dannet både navnet og organisasjonen 'Heimevernet', hadde rimeligvis óg et forhold til energiforsyning. "Kalicki og Goldwyn har i boken Energy & Security beskrevet at energi kan være relevant i forhold til terrorisme, noe som også sannsynligvis kan være like relevant for hybridkrig, og de påpeker at angrep enten kan være rettet mot energisystemer, eller at de kan bli gjennomført med eller gjennom energisystemer. De gjengir Churchill når de påpeker at mangfold i energiforsyningene er viktig for både staters og samfunnets sikkerhet." Skriver ob.lt. Per Olav Vaagland, sjef HV-11 (Hybridkrig og konsekvenser for Norge; N.M.T 1/-16) Fortsatt: "For den som vil ramme det norske samfunnet, er elektrisk kraft et aktuelt mål. Strømnettet er spesielt sårbart for terror, evt gjennom ødeleggelse av noder eller cyberangrep mot kontrollsenter, og derigjennom kan hele samfunnet rammes. At aktører med fiendtlig hensikt har oppdaget dette i andre land, er fastslått av bl.a. CNN, som hevdet at det hadde funnet sted 79 angrep mot det amerikanske kraftnettet i 2014. Ved å slå ut elektrisk kraft rammes det sivile samfunn, men også militær mibilisering og oppdragsløsning vil bli påvirket av å miste tilgang på elektrisitet. Elementer innen Totalfosvaret vil bli ineffektive uten strøm, herunder logistisk understøttelse."

I en slik verden er det noen hersteds som ved hjelp av en av den senere tids styringskonstruksjoner, CO2-spøkelset, forsøker utfase fyringsoljen. Dette gjøres parallelt med at el-forsyningen de facto aktivt gjøres mer sårbar, også med mulighet for fjernutkobling av den individuelle abonnent, for den som har eller skaffer seg tilgang. (Noe mer info./ref.; D.J.H.; 'Smart' strøm og 'smarte' strømmålere; smart for hvem?)(11)(14)

Det sklir greit inn i total-bildet at nettselskapene med 'smartmålerne' bygger et nasjonalt data-register for når du dusjer (varmtvannsbereeder), koker middag og drar på hytta; evt. drar bort men ikke på hytta.

Mange ønsker å vite. Gen.lt.Morten Haga Lunde f.eks., ønsker "kunne filtrere og lagre informasjon om all elektronisk kommunikasjon som" fritt passerer grensen, under navn av "grensevern". (Sit. h.r.adv. Jon Wessel-Aas, Aft.p. 23.01.17) Wessel-Aas finner at E-tjenestens høringsuttalelse kan "tyde på at han hadde avvist all kritikk på forhånd. Der kan man nemlig lese følgende:

"Et enstemmig og menneskeretts- og personverntungt utvalg har foretatt grundige avveininger av nødvendighet og forholdsmessighet, og finner det klart at innføring av DGF er forsvarlig og påkrevet. Til tross for dette er det grunn til å anta at det primært er de høringsinstanser som er negative til ethvert nytt overvåkingstiltak, og som ikke er opptatt av å måtte finne en rimelig balanse mellom statens sikkerhet og personvern, som vil fremme uttalelse og søke å dominere den offentlige debatt. Vi vil derfor anbefale at departementet vurderer ytterligere informasjonstiltak for å unngå misforståelser i det offentlige rom om hva DGF((Digitalt GrenseForsvar)) egentlig innebærer ((...))". Denne holdningen er ikke et innlysende uttrykk for god demokratiforståelse." "Det hører i den sammenheng hjemme å nevne at E-tjenesten selv fungerte som sekretariat for utvalget, og at ..."

Eller noe annet, som likevel ikke er noe annet: Hva vet vernepliktsforvaltningen?

Eller noe annet ... "Tyskerne har fått beskjed om å ha mat for ti dager liggende, vann for fem dager og kontanter, samt plan for alternativ energiforsyning." (Aft.p. 29.08.16)

Kontanter? Men det gir jo mulighet for litt privatliv samt ikke å være i lommen på bankene evt. bli deletet?

Finans Norge vil, tillike med krefter i lommebokpartiet, fjerne lommeboken. Skattedirektør Hans Christian Holte ønsker det tillatt å nekte kontantbetalings-mottak samt vil han fjerne 500- og 1000-lappen. (Aft.p. 24.01.17)

"-Høyvalør sedlene benyttes mye til verdioppbevaring og til betaling av større beløp til privatpersoner der det kreves umiddelbart oppgjør. Relevante fagmiljøer oppgir til oss at de ikke har holdepunkter for å hevde at økonomisk kriminalitet vil bli vesentlig redusert dersom høyvalørsedlene trekkes tilbake, sier Leif Veggum, direktør for kontante betalingsmidler i Norges Bank.

Han konkluderer derfor med at det ikke er "hensiktsmessig" å fjerne de store sedlene.

-De bidrar til å styrke kontantenes effektivitet som betalingsmiddel, sier han."

Jeg mener forøvrig ha registrert at Norges nasjonale myntslagning og seddeltrykking er opphørt.

Og av en eller annen grunn er det om å gjøre at import-kraftfór ikke fremkommer i selvforsyningsregnskapet.

"Gud skapte menneskene, men det var Sam Colts revolvere som gjorde dem til likemenn." (Det kunne vært tilføyet noe om syndefallet.)

Hvordan skal man oppfatte følgende Schibsted-overskrifter/ingress?:
 "Flest våpenkort/Agder på våpentoppen/Antall registrerte private skytevåpen i Norge har økt de siste fem årene. Agder og Hedmark er på topp. Regjeringen vil fremme ny våpenlov i løpet av våren." ('Fædrelandsvennen' 10.02.17) Aftenposten nytter dagen før, 09.02, førsteside pluss 2 sider til temaet. Begge oppslagene gir en del saklig informasjon, men innledningen kan bidra til å etablere en sammenheng som ikke eksisterer; "-All forskning viser at det er ikke noen sammenheng mellom kriminalitet og lovlige våpen hos sivile"; Nationen (27.12.16) gjengir forsker ved Handelshögskolan i Stockholm, Erik Martin Lakonmaa. Bataclan-terroristene i Paris nyttet våpen smuglet til EU (Nationen); andre nytter lastebil. Og av en eller annen grunn er Aftenpostens halve førsteside 29.12.16: "USA har flere privateide våpen enn innbyggere./Hver uke dør i snitt to barn etter skyteuhell./Niårige Kimi mistet livet da broren, som da var tre år, skjøt henne ved et uhell." Pluss 3-siders billedreportasje fra The Washington Post, herunder "Slik går det til når en mor mister sitt barn:"

Aft.p./F.v. skriver at "Fra 2012-2016 ble 154 personer drept i Norge, ifølge Kripos. Kun 15 av dem er utført med skytevåpen." Draps-sammenheng, registreringsstatus/evt. stjålet våpen ikke oppgitt. Dertil vil le, som i øvrige 139 tilfeller, ellers oftest vært nyttet annet våpen; med sikret samme utfall.

Den sivile nordmanns forvaltning av 1.3 mill. registrerte skytevåpen, pluss (antatt) hundretusener uregistrerte hagler, er meget god og bør ikke tillates influert fra vest eller sør; "Kommisjonen er krystallklar på at de nye reglene skal innføres i EFTA-landene, Sveits, Norge, Island og Lichtenstein." (Nationen)

Jeg er ukjent med hva unions-kommisjonen p.t. mener om trad. hagler, men opplever meg ikke ukjent med hva som er å vente fra Per-Willy Amundsens kontor når faxen kommer fra Brussel.

For mange år tilbake ble de sivile våpenregistre ved (jeg antar hele 54) politidistrikter samlet inn. Til étt dataregister. Med dét er informasjon som av nasjonalt sikkerhetshensyn aldri skal samles, pr def. på avveie. (Blant opplagte problemer med slikt sentralregister er at norsk politi, enn mer fjernpoliti, alltid gjør som forlangt; samler inn jøder, kaster ut evt. arresterer livreddere fra barnedraps-institusjonene, bortfører levende barn på oppdrag fra de hemmelige barneverntjenster(6); de samler naturligvis inn sivile skytevåpen.)

Tilbake står pr idag et større antall uregistrerte 1.lines-nærforsvars- (være seg mot rovmennesker eller rovdyr) og matauk-våpen som 'ingen' vet hvor er. Slik bør det vedbli. Potensiell nytteverdi betinger imidlertid et bestemt, uregistrert, ammunisjonsregime.(12) Og selv med 70.000 registreringspliktige våpen registrert på avdøde personer og (antatt) hundretusener uregistrerte hagler, finnes her altså ikke et reelt problem som krever en løsning.

Se forøvrig D.J.H.; Hærpistoler m.v.; kommentar-avisa.no, for mer om evolusjons-inspirert massedrap, media og historiske lærestykker relatert til håndvåpen (s.16-19).

Men; noen vil det slik og noen vil det sånn: "Hva gjelder de feil kongen av Frankrike har begått, er det allmenn enighet om... at den

største av dem alle nettopp har bestått i å avvæpne sin egen befolkning i stedet for å sørge for at den er trent og i stand til krigstjeneste." (Machiavelli 1.65)

RUSSLAND

"Det må sies at det i dag er litt pussig å se russiske flagg i mastetoppen på båter i kai ved Olavsvern..." (Odd-Arthur Larsen, "siste luftvern bataljonsjef nord for Vestfjorden", F.F. mars/-15)

"Det historisk nye i dagens sikkerhetspolitiske bilde er at faren for en ny storkrig mellom Europas stater ikke lenger er en mulighet som kan tas alvorlig. Først og fremst skyldes det den politiske og økonomiske integrasjon i Vest-Europa gjennom hele etterkrigstiden. Den gjensidige økonomiske avhengighet mellom de europeiske land er nå så omfattende at en innbyrdes europeisk krig åpenbart ville være helt selvødeliggende for alle parter. Denne utvikling har etter Sovjetunionens fall også kommet til å omfatte Russland, som ikke vil kunne gjenreise et forsvar med supermaktsambisjoner uten først å etablere en moderne økonomi som kan finansiere gjenoppbyggingen. Dette forutsetter imidlertid at russisk økonomi integreres i det samme internasjonale system, med den samme gjensidige avhengighet som resultat og dermed den samme grunnleggende endring i interesseforholdene. Ettersom den internasjonale økonomi er en direkte konsekvens av teknologiske fremskritt, dvs. av informasjonsteknologien, lar den seg heller ikke snu. Faren for en storkrig innad i det europeiske statsystem er derfor neppe til stede så langt det er mulig å se og drive forsvarsplanlegging." (Ass.dep.råd (?), gen.lt. Sverre Diesen; Hvilket forsvar trenger Norge?; aftenposten.no 22.12.03) Så langt Diesens overordnede analyse.

Tiden er gått; Sverre Diesen-forsvaret videreutviklet, og Jacob Børresen kommenterer (N.M.T. 3/-16) "Sverre Diesens LTP":

"Russland utgjør i dag ikke en militær trussel mot Norge." står det i LTPen. Og det er riktig. Men så står det at "Kombinasjonen av russisk militær utvikling og en mer uforutsigbar politisk opptreden, gjør at Russland fremdeles er en sentral faktor i norsk forsvarsplanlegging." Det er med respekt å melde feil. Det som gjør Russland til en sentralfaktor i norsk forsvarsplanlegging er det faktum at Norge deler felles grense med Russland og at Russland er en stormakt med stormaktsambisjoner. I motsetning til om Russland for tida ruster opp eller ned og om den russiske ledelsen er mer eller mindre forutsigbar, utgjør småstaten Norges geografiske beliggenhet som nabo til stormakten Russland, kombinert med det faktum at krig som politisk virkemiddel fortsatt eksisterer - også i Europa -, permanente faktorer som Norge må basere sin forsvars- og sikkerhetspolitikk på."

"Slik LTP er formulert signaliserer den at Norge nå gir avkall på målsettingen om selv aktivt å bidra til lavspenning, til fordel for en passiv holdning der vi nøyer oss med å reagere og tilpasse oss et spenningsnivå generert av andre. Den gir signal om at Norge nå legger seg på samme konfrontasjonslinje i forhold til Russland som USA. Det er en politikk stormakten USA på den andre siden av havet kanskje kan se seg tjent med å føre. Den tjener neppe Norges sikkerhetsinteresser. Slik jeg leser langtidsplanen er den derfor uttrykk for en kursendring i sikkerhetspolitikken i retning av mer vekt på militære virkemidler og mindre vekt på diplomati, dialog og samarbeid med Russland om felles interesser."

Tråder til et historisk bakteppe:

Høiback (s.214) siterer Max Hastings: "Det var de vestalliertes u-fattelige lykke at det var russerne, og ikke dem selv, som betalte nesten hele 'slakteriregninga', og tok 95 % av de tre vestlige stormaktenes militære tap under krigen". I perioden mellom september 1939 og august 1945 var de daglige gjennomsnittlige tapstallene på 27 000 mennesker. 20 000 av dem tilhørte Sovjetunionen. Stalins undersåtter ble utsatt for et Somme hver eneste dag gjennom fire år med krig, ikke minst på grunn av ledelsens inkompetanse og mangel på menneskelighet."

Peter M. Johansen (Kl.k. 02.03.17) minner om at "Natos generalsekretær Jens Stoltenberg og den norske regjeringen har fullstendig radert ut Natos bombekrig mot Jugoslavia fra 24. mars til 10. juni 1999 når de monotont messer "at vi må ikke glemme at Russland har brutt folkeretten og er eneste land siden andre verdenskrig som har flyttet grenser gjennom krig" - som om ikke løsrivelsen av Nato-protectoratet Kosovo fra Serbia kom som direkte følge av folkerettsstridig krig basert på Natos out-of-area uten forankring i FN-vedtak, skrevet inn i Nato-statuttene på toppmøtet i Washington, D.C. i april 1999."

"At the end of the war, Clark was so anxious to stop the Russians from stealing a march to Pristina airport that he ordered an airborne assault to take the field before them. But Gen. Mike Jackson, the British commander on the ground in Kosovo, wouldn't carry out Clark's orders... "I'm not going to start World War III for you," Jackson later told Clark." (Newsweek 09.08.99) Og om samtalen kan verifiseres eller om rom-konvertittene, NATOs Europa-kommandør Wesley K. Clark faktisk ønsket WW III, er i og for seg sekundært.

Våren 2011 fløy NATO til Libya(7), bombet seg hinsides aktuelt FN-vedtak, innførte 'a failed state', og bidro til å sette av en 'situasjon' i Syria.

"Da den norske regjeringen i mars 2012 anerkjente den såkalte Nasjonalkoalisjonen som "rette representant for det syriske folk"...

"-... Norge anerkjente en opposisjon som står med våpen i hånd mot et regime som vi fortsatt anerkjenner, konstaterer" Cecilie Hellestveit. "Anerkjennelsen var en klar inngripen i en suveren stats indre anliggender, en tilsidesettelse av FN-pakten og en åpen invitasjon til andre land om å ta seg til rette der de måtte ønske, mener Hellestveit." "Og mens Russland er på folkerettslig trygg grunn når de kommer Assad-regimet til unnsetning, er Norge og vestlige land på kant med folkeretten". "Norges beslutning om å delta i opptrening av syrisk militær, er også et folkerettslig risikabelt prosjekt og et utslag av "rævdilting", mener Hellestveit." (Nationen 12.01.17)

Og "en åpen invitasjon ... om å ta seg til rette" ble vel oppfattet. Der kom et, hvordan skal vi si det, ureglementert regjeringsskifte i Kiev; det syntes ikke plage vestlige statsledere. Det er i denne forbindelse Mette Kongshem (Kl.k. 21.02.17) gjengir Kåre Willoch (V.G. 23.12.16): "Krim var perlen i det russiske imperiet og der ligger Russlands eneste flåtebase i sør. Skulle den bli liggende i Nato måtte det jo bli reaksjoner. Det burde man forstått tidligere og ikke skapt denne vanskelige situasjonen som nå er et faktum."

Og "en åpen invitasjon" anses vel fremdeles stå ved lag: Kommandørkaptein Per Rostad skriver (Aft.p. 18.08.16): "Russlands makt og po-

sisjon i verden hviler i stor grad på deres atomvåpen. Dersom de skulle føle seg truet (noe de sier at de føler allerede nå), vil det være logisk å beskytte sin evne til å levere atomvåpen. Disse våpnene kan leveres fra bombefly, landbaserte raketter eller ubåter. Mens fly og landbaserte raketter er relativt lette å sette ut av spill, så er ubåter svært vanskelig å slå ut. Barentshavet vil være det primære operasjonsområdet for disse ubåtene (det er derfra det er kortest flytid for atomraketten til USA). Ubåtene vil beskyttes med alle midler, og det er helt utenkelig at dette ikke vil ha direkte konsekvenser for Norge. Det vil være rimelig å anta at Russland tar kontroll over Nordsjøen og over deler av Nord-Norge."

Forresten, tenker en legmann; hvordan leser Kreml en sverm særdeles sofistiskerte stealth-bakkeknusere Norge ikke har råd til, stasjonert (forøvrig 'sammen med' noen hundre US-marines) i ca. samme avstand til Kola og St.Petersburg?

"Debatten om digitalt grenseforsvar (E-tjenestens tilgang til data-trafikk over landegrensene) er illustrerende: Sjefen for E-tjenesten har advart om at negative krefter vil "søke å dominere" den offentlige debatten om grenseforsvaret. Advarselen er kanskje betimelig, men den er også sterkt mistenkeliggjørende. De som argumenterer mot grenseforsvaret, kan bli beskyldt for å løpe russernes ærend. I dagens debattklima er det også klare tendenser til at forskere og politikere som forsøker å se verden fra Putins ståsted får svekket troverdighet og autoritet.

Slik kan det ikke forbli. I et motstandsdyktig samfunn er det argumentene, ikke mulige motiver, som skal vurderes og debatteres." (Red. i politiskanalyse.no , Aslak Bonde, F.F. feb./-17)

Etter Kosovo-krigen (Aft.p. 16.12.99) skriver gen.lt. Martin Vadset: "Det betydelige politiske arbeide som også NATO har bidratt til gjennom flere tiår og som ble grunnlaget for en rekke nedrustnings- og tillitsskapende ordninger i Europa, har vi i Vest-Europa og i NATO-alliansen svekket om ikke ødelagt. Det gjenstår bare å gi den annen part skylden for feilbedømmelsen og mangel på evne til å oppfatte det som er til alles beste."

FRA ØST- TIL VEST-ROMERNE

"Så blir retten satt, og herredømmet skal fratras ham, så han blir ødelagt og tilintetgjort for all tid." (Dan.7,26)

"... en meget høy andel, kanskje et flertall, av landets yrkesoffiserer byttet side i krigen." "Har historikerne feiltolket den politiske utviklingen i Norge sommeren og høsten 1940? Står vi overfor en helt annen sympati for aksemaktene blant autoritespersoner generelt enn det til nå har vært antatt?" (Borgersrud s.348)

"Med angrepet på Sovjetunionen 22. juni 1941 startet en ny epoke. Få av offiserene forsto det de første dagene, fordi alt gikk som det skulle, og Wehrmacht stormet mot Moskva. Men da høsten gikk og vinteren kom uten at byen falt, spredte nye rykter seg også til Norge, og kastet skygger over nylig omdefinerte karrierer. Mistankene om at noe var uhyggelig feil ble bekreftet 6. desember 1941, da det japanske angrepet på Pearl Harbour brakte USA inn i krigen. Etter nederlaget ved Stalingrad sto framtiden skrevet med store bokstaver. Veien tilbake startet. For mange ble den for lang. For alle var det en smertelig prosess. Noen få lyktes over all forventning. Før krigen var slutt hadde de klart å knytte seg til motstandsbevegelsen, og det "andre

Norge" i Stockholm og London, og sto klar til å fortsette den karrieren som var blitt avbrutt i 1940... En omskrivning av norsk militærhistorie startet, som ennå ikke har tatt slutt. Myter ble skapt. Ikke minst var noen av konspiratørene selv aktive som "historikere". (s.210)

Før Odin (Snorre; Heyerdahl&Lilliestrøm: Ingen grenser; Cooper: After the Flood, Ch.6&7); før Odin ble norrøn guddom hadde han fått nok av Pax Romana og forlot heimstaden; nord-vest - bort fra romerne. Allerede den gang stod Rom i England og hadde passert Rhinen retning Danmark.

Det går noen hundreår: "Et synlig minnesmerke over Offa har vi i den veldige vollen som han lot bygge mellom det omvendte saksiske England og de fremdeles ubeseirede briter. Bladet hadde vendt seg, og de som aldri hadde sviktet sin gamle kristne tro, og som alltid hadde verget sin selvstendighet, hadde nå mistet sine medmenneskers aktelse, bare fordi de holdt til i golde fjelltrakter, mens de seierrike ransmenn hoverte i sin pomp og prakt og til og med i øket verdighet. Denne vollen, som går over åser og daler, bare avbrutt av ugjennomtrengelige skoger, fra munningen av Severn til Merseys nabolag, vitner til denne dag om hvilken umåtelig sterk stat Offa hersket over." (Churchill: Historie I, kap.5)

"Engelskmennenes første konge", Offa, hadde status som romer-keiser Karl den stores "kjæreste bror" og "opprettet et godt forhold til paven."

Karl trekker nordover, mot Danmark. I Norden er mottrekket å trekke sørover; og vest - pr skip. (Titlestad: Norge i vikingtid, s.34ff.)

Det går noen hundreår. "Det hellige romerske rike av den tyske nasjon" er i innbyrdes krig. Christian IVs nederlag ved Lutter am Barenberge, 1626, "fikk også ringvirkninger i Norge, ved at man en stund fryktet at keiserens tropper skulle fortsette over til Norge, og ikke stoppe i Jylland. Et av mottrekkene var å etablere en egen norsk hær, noe som ble godkjent av kongen i januar 1628, noe som regnes som den norske hærs fødsel." (Høiback s.58)

Dethengikk noen hundreår. En dag fikk vi likevel besøk av det hellige romerske riket; det tredje.(8)

Det har gått noen tid. "Karl den store... er i dag generelt berømmet som grunnleggeren av Europa. Frankrike og Tyskland kappes om hvem som har størst rett til å kalle ham sin nasjonale grunnlegger. Den europeiske union (EU) lovpriser ham som symbol på Europas samling. En av de største bygningene for EUs administrasjonskontorer i Brussel er, f.eks., Karl den stores bygning. Europeere minnes fremdeles at Karl den store la store deler av kontinentet under sitt styre, men EU har valgt å glemme at han begikk folkemord under prosessen."(Anders Winroth siteres i Titlestad: Vikingtid - motstandsrett og folkestyre, s.20)

Det har gått noen år, ja; via Roma-traktaten i 1957. Historieprofessor Perry Anderson (Univ. of Calif. L.A.) skriver (Le Monde dipl. mars/-17): "Fra den økonomiske monetære union (1990) til Stabilitetspakten (1997), så Akten for det indre marked (2011) har nasjonalfor-samlingenes makt blitt tømt i et overnasjonalt byråkrati vernet fra folkeviljen, nøyaktig slikden ultraliberale økonomen Friedrich Hayek spådde." "Negasjonen av demokratiet, som er blitt EUs struktur, ute-

lukkert fra starten av enhver innblanding fra befolkningen." "Indignasjonen eller avsmaken for det EU har blitt til er utbredt, men i lengre tid har frykt vært den avgjørende faktoren for valg i Europa. Det sosiale og økonomiske status quo er bredt mislikt. Men det blir stadig ratifisert i valgene med gjenvalg av partiene som er ansvarlig for det, fordi velgerne frykter at om man forstyrrer balansen, skremmer markedene, vil det gi enda mer elendighet... Den underliggende følelsen er den samme overalt. systemet er slemt, konfronterer du det risikerer du å bli straffet."

"For far too long, far too many historians have had a strong preference for empires. Not only have they continued to regret the fall of Rome, but they remember Charlemagne as the man who almost "saved" Europe and restored civilization, but whose heirs undercut his great achievements by subdividing his empire. That Charlemagne was a bloodthirsty tyrant is ignored or rationalized because, as R.H.C. Davis explained, "he was devoted to the cause of Christianity and Roman civilization." Like a true Roman, Charlemagne was devoted to wars of conquest, leading his army somewhere to attack someone in almost every year of his forty-one-year reign. And he demonstrated his devotion to Christianity by pronouncing a death sentence on all who resisted becoming Christians. In contrast, most historians have dismissed the Vikings as blood-thirsty enemies of civilization. As for the Normans, most historians have assumed that the sophistication shown by William the Conqueror and his nobles reflected their Viking forebears' rapid assimilation into Frankish culture. In fact, the Scandinavians were as civilized as the Franks, while William the Conqueror was certainly as able as Charlemagne, and considerably more tolerant." (Rodney Stark; How the West Won - The Neglected Story of the Triumph of Modernity; p.118)

EN MEGET GOD GRUNN FOR AT NOEN SKULLE ØNSKE AT DEN NORSKE NASJON I SÆRDELESHET VISTE SEG IKKE Å OVERLEVE

"I Frankrike hadde jeg nesten alltid sett på religionens ånd og makt og frihetens ånd som diametralt motsatte krefter, men i Amerika fant jeg at de stod tett bundet sammen og at de hersket sammen over det samme landet." (Alexis de Tocqueville) (Må det sies i klartekst?; Katolisisme vs. kristendom.)

"Det moderne menneske kan i alminnlighet ikke med sin beste vilje i verden forestille seg at de religiøse ideenes påvirkning på livsførsel, kultur og nasjonalkarakter har vært så stor som de i praksis har vært." (Max Weber)

"Det skandinaviske England frembrakte en fri bondebefolkning", skriver Winston Spencer Churchill (Historie I, kap.7). Øst-Anglia fikk "en ny jordbrukertype, som bortsett fra hensynet til det felles forsvar ikke sto i avhengighetsforhold til noen... og som bare var lojal mot den militære organisasjon som sikret dem besittelsen av denne jord."

"Disse livskraftige individualister... blandet heretter blod med øyfolket ... Gjennom hele Englands historie fortsetter dette innslaget å spille en lysende rolle."

"De hadde også en annen oppfatning av sosial rettferd enn sakserne, som nå var preget av storgodssystemet. Og etter som deres sedvanerett gradvis tok form, kom den til å betegne et avgjort fremskritt i sammenligning med den saksiske. I sitt verk "The Danes in England" (1927) skriver F. Stenton: "I Øst-Anglia kommer vi inn i det området hvor den nordiske innflytelse ble varig. Lenge før den normanniske erobring hadde det her utviklet seg et særegent bondesamfunn, som bevarte mange skandinaviske trekk, og her forsvarte den frie jordbruker med

Den nordiske, enn mer norske, modellen versus romer-kapitalismen; Stark igjen (pp.131-2): "By the ninth century the Church was deeply involved in the earliest forms of capitalism. Throughout the medieval era the Church was by far the largest landowner in Europe, and its liquid assets and annual income far surpassed not only those of the wealthiest king but probably those of all Europe's nobility added together. In addition to receiving many gifts of land, most monastic orders reinvested wealth in buying or reclaiming more land. Many monasteries established fifty or more outposts; by the eleventh century the huge monastic center at Cluny may have had a thousand priories." Jevnfør utviklingen i Norge fra kardinal Nicolaus Breakspears ankomst 1152 til erkebiskop Olav Engelbriktssons avreise 1. april 1537.

"Historikere har beregnet at hele 47,5 prosent av all eiendom, forstått som skyldverdien av landets gårder med tilhørende inn- og utmark, da var eid av en kirkelig institusjon." (1.lektor Terje Sødal, F.v. 20.01.16; Se ellers Moseng m.fl.: Norsk historie I, s.230-1.)

Opphopning av primærnærings-produksjonsmidler, realverdiens ubønhørlige bokholderi og livegenskap; ty. leibeigen.

Halvdan Koht og Sigmund Skard (Fridom og lov s.54-5.66) forteller: "Dei framande adelsmennene lika ikkje den norske odalslova som gav ervingane til ein gard rett til å løysa han inn frå ein framand kjøpar". "Eit adelsmøte i 1548, danskfødd mest kvar mann på det, søkte kongen om at det måtte bli gjort slike brigde i odalslova at det kunne bli lettare å kjøpe opp gardar. Men det sa kongen nei til, og han freista jamvel setta grenser for jordekjøp i Noreg av lénsmennene og futane deira."

Den utenlandske innflytelsen bød adskillig bryderi, "Men kanskje ikkje i noko anna land var motstandet så seigt og stritt som i Noreg, eller sette slike merke etter seg. Dei norske bøndene og førarane deira vann inga namnfægd i samtida, men gjerninga deira lyser i historia, og striden deira synte kva to det var i dei. Dei ville aldri gje seg på det dei heldt for rett. Og sia det var framande innflyttarar som streva med å kue folket under seg, vart bondestriden ei nasjonal sak. Lova var skjolden for fridomen."

"... den nye norske lovbooka som kongen ferda ut i 1687... Ho var i røynda mest bolck for bolck skriven ut etter den nye danske lovbooka". "Berre i ein ting, men det var no i ei livssak for folket, vart det gjort eit kjenneleg avvik ifrå tanken om dansk-norsk einskap. Det galdt vilkåra for bondeklassa. For alt som vedrørte odalsretten og leiglendingsvilkåra vart dei gamle norske lovene i hovudsaka tekne opp i den nye landslova. Dermed fekk det norske samfunnet i sjølve grunnskipnaden sin lov til - og måtte få lov til - å leva fram på fast nasjonal grunn. Det hadde ikkje vori råd til å rive det opp or denne grunnen. Og ingen freistnad vart gjort på det heller."(13)

Prof. Torgrim Titlestad gjengir (Vikingtid s.133-4) Charles de Secondat Montesquieu's Lovenes ånd (1748): "... Nordens folk "har vært kilden til Europas frihet og dermed til nesten all den frihet som i dag finnes blant mennesker"." Og Titlestad gjengir (s.134) Mary Wolstonecraft (1795): "Hun skrev om Norge som det frieste samfunn hun noensinne hadde sett. Landet var befolket av en "mandig rase, for siden de ikke behøvde å underkaste seg noe ydmykende leilendingskap ((...)) handler de med uavhengig ånd". Woolstonecraft registrerte et faktisk forhold: Maktforholdene i det norske samfunnet var radikalt

annerledes enn på kontinentet. I Norge fantes ikke noe føydalt eller kvasi-føydalt herredømme. Den norske bonden var juridisk sett fri. I Danmark derimot levde bøndene under føydal ufrihet."

"... selv om vi leter med lupe, oppdager vi knapt noe annet sted som har skapt varige demokratiske utviklingsformer av den karakter som i Norden, spesielt i dennorske og islandske sfæren. Gode eksempler finner vi i Alltinget på Island ca. 930 og tinget på Man, verdens eldste kontinuerlige tingforsamling. Det var i Norge islendingene og øyfolket på Man fant sine forbilder. Gulatinget var det konkrete utgangspunktet.

Gjennom sagaene kan vi studere hvordan disse røttene til vår moderne demokratiske kultur utviklet seg. Det tok hundrevis av år å forankre den demokratiske kulturen som synes så selvsagt for oss i dag. Men den er trolig Norges og Islands viktigste og unike bidrag til en verden som stadig higer etter frihet og demokrati." (Titlestad: Sagasyn, s. 49-0)

Et sveip innom nåtid:

"Erna er så glad i dette ordet at hun dytta en trontalekladd med kampfropet OMSTILLING på den stakkars kongen, som i generaluniform måtte gjenta det 83 ganger - mer eller mindre, jeg kom ut av tallet - for de folkevalgte og noen som av forskjellige grunner slapp inn på Stortingsgalleriet."

"Det hender jo at det som er en fiasko for Ola, kan være en suksess for Per. Det hender visst i finans- og spekulasjons-sektoren, men jeg kjenner bare forholdene fra et par kapitler i Johan Falkbergets "Bør Børson", og den er kanskje utdatert. Men hvem kan Erna Solbergs eventuelle fiasko være en suksess for?

For direktør og milliardær Jens Ulltveit-Moe... vil hennes fiasko nettopp være det han ønsker seg: Massearbeidsløse er ifølge milliardæren en god ting, fordi den tvinger oss til å omskolere, omstille og flytte oss til byene, og dermed gjøre det som er nødvendig for å få fart på fedrelandet."

"... jeg skulle ønske det i vårt dyre fedreland fantes et virkelig konservativt parti som vi kunne stemme på, vi som synes at ikke bare det norske landet - med Dovre, Grunnloven og den helgelandske skjergården - men også det norske samfunnet, med plass og arbeid for alle, er helt OK." (Ottar Brox, Kl.k. 07.03.17)

"Norge greier ikke å flytte kapital over i økt produksjon og nasjonal verdiskaping. Derimot bygger vi for eksempel mye veier for 25 milliarder og investerte 27 milliarder i kraftforsyning i fjoråret... Eienomsinvesteringer overtar for oljeboomen. Problemet er at eiendom gir lite avkastning for landet og definitivt ingenting for å bedre eksporten.

Eiendomsboblen vil også sprekke".

"Revitalisering av fastlands-Norge og industribygging krever en regjering som jobber målrettet mot hver sektor i økonomien og et fokusert storting som prioriterer produksjon og dyktige nye og gamle bedrifter som får tilgang til kapital og statlige bidrag til industriell oppskalering og pilotproduksjon. Norge trenger en reorientering fra gjeldsvekst til sparing i husholdningene og flytting av kapital fra boligboble til industriell produksjon, og en stat som bruker sin etterspørsel til å fremme norsk produksjon.

Foreløpig ligner utviklingen i norsk produksjon på den fantasifulle fortelling om engelsk suksess under Blair. Vi håper på omstilling - men den skjer ikke. Men retorikken om "grønt skifte" lever i beste

"-Det er et paradoks at Norge investerer 229 ganger så mye i svensk og finsk skogindustri som vi gjør i vår egen. Det ligger flere gryteklare prosjekter,.. sier LO-nestleder Hans Christian Gabrielsen." (Kl.k.)

Hva angår fisk: "Dette er tredje gang denne regjeringen sender forslag om kvotekjøp under 11 meter på høring. Hver gang har det skapt massiv motstand, i samfunnet og i næringen. På tross av dette fremmes ikke bare forslaget på ny, man vil også gjeninnføre kvotekjøp til evig tid!" (Bente Aasjord, Kl.k. 07.02.17)

Man kunne fortsette ang. sjøkabler for norsk råvareeksport(11), så vidt minnes utredet allerede under regjeringen Terbhoven, men la oss heller lese Erik S. Reinert om Europa (Kl.k. 15.03.17):

"Tømmer er ... noe EU vil ha, men i et forsøk på å øke verdiskapningen fra skogbruket har Ukraina forbudt eksport av ubearbeidet tømmer. EUs svar på dette er å holde tilbake en hjelpepakke til Ukraina på 1,2 milliarder euro. Ren utpressing egentlig."

"Planen om å avindustrialisere Tyskland - den såkalte Morgenthau-Planen fra 1943 - ble i 1947 avløst av det stikk motsatte, av Marshallplanen som hadde som mål å re-industrialisere ikke bare Tyskland, men et belte av land rundt kommunismen, fra Norge via Sør-Europa til Taiwan, Sør-Korea og Japan. Ukraina er isteden blitt utsatt for en de facto Morgenthau-Plan".

"... Europa i mellomkrigstiden. Fra Tyskland den gang kjenner vi igjen avindustrialiseringen, den økende arbeidsløsheten, matmangelen... oppfatningen av at Tysklands fattigdom var et resultat av at landet ble utbyttet av finanskapitalen. Hvor farlig politikken etter Første verdenskrig hadde vært forstod man godt etter Andre verdenskrig. Hvorfor følger da nå EU - med Tyskland i spissen - den samme katastrofale politikken fra mellomkrigstiden som gjør Ukraina stadig fattigere? Tyskland var det land i verden som fikk ettergitt mest gjeld i det 20. århundre. Likevel gjør Tysklands enorme eksportoverskudd i dag fattige land i Europa til gjeldsslaver.

Ukraina er antagelig det eneste land i verden der folk som definerer seg som libertarianere sitter med mye politisk makt. Vi bør merke oss at gammelkommunisme med en diversifisert økonomi i Hviterussland nå skaper en dobbelt så høy levestandard som en avindustrialisert markedsutopi i Ukraina."

Et "sveip innom nåtid" forsåvidt slutt.

"City har gjennomført noe som ligner et militærkupp, men det dreier seg om en stille maktovertagelse uten tanks i gatene ((...)) som har medført at en elite har tatt kontroll over landet og en urimelig stor del av dets verdier." Christian Anton Smedshaug (AgriAnalyse) siterer i sin bok Europa etter EU (s.198) de britiske journalister L. Elliott og D. Atkinson.

"Politikk er i sin essens "kampen om staten" - hvem skal styre statens ressurser og institusjoner, og hvem skal ha fordel av den?"

"Dersom man ikke greier å håndtere dagens utfordringer og ta vare på de vunne seire, kan tidligere gevinster forsvinne og resultatet bli en form for "etter-industriell føydalisme". Da vil styringen over eget liv og samfunn blir overtatt av en ny føydal elite, i dagens samfunn vil det si et pengevelde - et plutokrati. Eliten sikrer seg brorparten av ressursene i samfunnet, og folk flest opplever at prosessene som ledet fram til dagens velferdssamfunn, settes i revers." (CAS s.20-1)

"I kjernen av Webers forklaring", siterer Smedshaug (s.98) globalhistorikeren John Darwin, "ligger ideen om at moderne kapitalisme fremfor alt fordrer en aktiv, rasjonaliserende mentalitet. Verken kinesisk konfusianisme (rasjonell men passiv), islam (aktiv men irrasjonell) og hinduisme (passiv og irrasjonell) har denne vitale kombinasjonen. "Det gikk ingen vei fra de ikke-intellektuelle klassene i Asias magiske religiøsitet til en rasjonell, metodisk livsførsel." ((Weber.)) Men europeisk protestantisme hadde (tilfeldig) frembrakt den avgjørende psykologien (og det institusjonelle rammeverket) som gjorde gjennombruddet mulig." (Men hvordan ordet "tilfeldig" med rimelighet er havnet inn i teksten, er hinsides min forstand.)

"Skriften(9) alene" gir frelse og den aktive, rasjonelle mentalitet. Og folk må (derfor) grunnleggende kunne lese. Robert Woodberry (CAS s.84): "De første områdene hvor nesten hele befolkningen var lese- og skrivekyndige (Skandinavia, New England, protestantiske kantoner i Sveits, puritanske deler av England og lavlandet i Skottland) var gjennomgående økonomiske bakevjer, men hadde alfabetiseringskampanjer finansiert av protestanter." Hersteds heter det "Den evangelisk-lutherske Religion", forøvrig Eidsvolls-grunnlovens fastpunkt, dens rettskilde; (dertil: "Gives der to eller flere herskende religioner ved siden af hinanden saa kan deraf let opstaae partier, som kunde blive meget farlige for Staten." (Grunnlovens far, Christian Magnus falsen; Norges Grundlov. Gjennemgaaet i Spørgsmaal og Svar; 1818 (CAS s.85).)

Apropos Spørgsmaal og Svar: "I det 18 århundre hadde nordmenn lært å se sann kristendom mellom permene i Pontoppidans Forklaring ((til Luthers Lille Katekisme)). Hauge levde etter den boken, og nordmenn lærte å se sann kristendom i Hans Nielsen Huges liv." (Ivar Welle; Kirkens historie III, s.191)

"Som allmennhetens lærebok i kristendom satte Erik Pontoppidans bok Sandhed til Gudfrygtighed sterke spor etter seg i hele den norske befolkningen i flere generasjoner. Med sine 759 spørsmål og svar var denne boka nærmest en pedagogisk bragd, som på flere måter er langt overlegen mye av det som utgis av lærebøker i dag. På grunn av den sterke stilling som Pontoppidans forklaring fikk i Norge, ble det vanskelig for både opplysningstidens fornuftsteologi og den herrnhutiske lære å få noe særlig innflytelse blant folk flest i vårt land. I tillegg kom Huges pietistiske forkynnelse til å prege store grupper av kristenfolket og gjennom dem hele samfunnet". (Sigbjørn Ravnåsen; Ånd og Hånd; s.36)

Kristian Lofthus er død; i fengsel i 1797.

"Hans Nielsen Hauge ville også samfunnsendring, men for ham skulle dette skje ved at mennesker ble fornyet i troen på Gud. Denne fornyelsen ville endre kurs og innhold i enkeltmenneskers liv, og i neste omgang få ringvirkninger i det miljøet de tilhørte." (Ravnåsen s.26) "Bøkene hans ble gitt ut i 200 000 eksemplarer i en befolkning på 900 000 mennesker... Folk flest ivret etter å lese Huges bøker, noe som førte til økt lese- og skriveferdighet hos allmuen." (s.44)

Prof. Ola Honningdal Grytten (Fast Grunn 1/-15): "Det meste kan summeres opp i tre faktorer: Lydighet mot Guds ord, livskall og forvalteransvar. Lydigheten mot Guds ord lå i det faktum at hans virksomhet ble begrunnet i hva Bibelen sier. I den forbindelse var kombinasjonen av arbeidsomhet med gudsfrykt viktig. Livskallet innebar at Gud hadde kalt ham til å forkynne evangeliet og gjøre gode gjerninger gjennom å skaffe folk arbeid og et godt utkomme. Forvalteransvaret var

ogå gitt i Bibelen." "... arbeidskraft, kapital og naturressurser skulle forvaltes for å bringe folk ut av fattigdom. Overskudd skulle reinvesteres, slik at flere kunne ta del i de materielle godene. Slik ville ikke bare folk få det bedre, men Guds navn ville bli forherliget. Egen vinning og ære ble totalt forkastet. Følgende sitat fra avhørsprotokoller mot Hauge viser dette med stor tydelighet: "At vi skal betænke vore Gjærninger og arbeide i Verden paa det som er fornødent til vort Legemes Ophold, Næstens Gavn og Guds Ære at befordre, det forbydes ikke, men befales, at vi i vor Sveed skal æde vort Brød." "Hauge fikk mange etterfølgere som gikk i hans fotspor. Haugianerne ble pionerer innen næringslivsetablering, arbeidervelferd, folkeopplysning, demokrati, rettsstat og bidro sterkt til å etablere det moderne norske samfunnet. Deres forvaltningsansvar som motivasjon kan illustreres med et sitat av haugianeren og industrigründeren Jens Ekornes fra 1974: "Det er ingen annen enn Gud som har gitt meg det som er bygget opp, og det er ingen annen enn Gud som har skapt den velstanden som heldigvis eksisterer på Ikornes i dag. Min oppgave her på jorden har vært å forvalte disse rikdommene. Gud har gitt meg ansvar for bygninger, maskiner og folk. Samtidig vet jeg at alt dette skal jeg kreves til ansvar for." Det kristne forvalteransvaret ser ut til å ha vært en av Hauges og haugianernes viktigste drivkrefter, drivkrefter som også i stor grad formet det moderne Norge."

"På det overordentlige Storting høsten 1814 møtte fire haugianere, blant dem Ole Svanøe. På Stortinget kom ... haugianerne med tiden til å danne kjernen i bondeopposisjonen. De var sparemenn, og de var motstandere av embetsmannsveldet. Allerede i 1815 sa sogneprest Qvale i Luster at han var redd haugianerne ville komme til å bli "en politisk Sect, der vil gjøre sig det til Princip at nedtrykke Embedsclassen". Han skulle få rett." (Einar Molland; Norges kirkehistorie i det 19. århundre I, s.95)

"Hauge hadde lært bøndene å gå sin egen vei trass i prest og bisp og fut og amtmann. Den lærdom ble ikke glemt. Og Hauge var selv det store bevis for at embetsstanden kan ta feil og øve urettferdighet. Hauges skygge har ført an i bøndenes kamp for å vinne makten i Norge. Og idet han ble et middel til å sette liv i den gamle pietistiske kristendom, la han ny kraft i det som er livsåren i norsk bondekultur. Neppe noen nordmann i nyere tid har hatt så stor betydning for sitt folk som Hans Nielsen Hauge." (Welle s.191-2)

Vidre; og relativt ureferert:

Hauge holdt seg til Luther og Pontoppidan. Det gjorde også Jørgen Gunnarson Løvland, "Den største og stauteste bondehøvding som dette land har alet etter sagatiden" i følge statsråd/statsmin./fylkesm. etc. Abraham Berge. (Prins Carl tok forøvrig etter Løvlands forslag navnet Haakon.)

Løvland (f.1848) "stod haugianarane nær lenge og bar merke av det all sin dag." (Oscar Handeland)

En fredens mann, innvalgt ved den norske nobel-komités opprettelse i 1897; formann fra 1901 til sin død.

"Konsulatsaken" var ikke et unionsanliggende, og Løvlands linje, "Løvlands Dagsorden", for norsk selvstendighet (1893) fulgtes av stortingssflertallet.

"Uhrviseren her staar fremdeles paa Veto", skriver Løvland til stortingspresident Carl Berner fra Stockholm 11. mai 1905. Et privat brev av langfredag samme år, forteller at "Hva mig angaar, blev min Gjer-

ning et Kald, som jeg ikke kunde modstaa, hvor liden Hug jeg havde til det. -- - Det blev derfor en Pligt at gaa."

"Jeg skal gjøre mit bedste og saa legger vi Sagen i hans Haand, som styrer Folkenes og Fyrstenes Skjebne. Gud velsigne vort gamle kjære Fædreland og dets Folk."

Det er bare få uker igjen til avsluttende norsk statsråd i Stockholm 27. mai hvor statsminister Løvland ser seg nødt til å forklare Oscar II hvordan virkeligheten egentlig er å forstå.

Man samledes i Karlstad; én gang; ánnen gang; "Flere Gange holdt det paa at briste. Der var òieblikke, hvor jeg sad med Uhret i Næven og tællede Minuterne for den skjebnesvangre Afgjørelse... Da det saa mest uløseligt ud, tog vi paa at tale paa Tomandshaand. Mest var det Michelsen og Lundeberg. Jeg forhandlede mest med Hammarskjöld, den klogeste og mægtigste af Svenskerne. Da vi kom saa langt, at han beklagede alle "Militærmødre og Militærhustruer," som i denne Tid sad rundt i Sveriges Land i Sorg og Graad, da blev Forhandlingerne inderligere. Saa begyndte de at "lampa" paa Rigsdagens "Vilkaar" og da gik det fort." (Pråvat brev av 24. sept. 1905)

Der hengår år, det sies mange; Karlstad-forliket skal feires; emissær Johannes Daasvand (f.1884) fra Løvlands hjemtrakter gjengis (hans kilde er meg ikke kjent): "Då kjem det med bergensk veltalenhet fra Gamle statsminister Chr. Michelsen: "Vi gjorde det godt, vi guttene i Karlstad." Men Evjedølen, Jørgen Løvland, repliserte kvast og konstant: "Eg skal seie deg det farr: Det var dei truande sine bøner som berga Norge i 1905, og ikkje vi, karane i Karlstad.""

Det Norge som 14. januar 1814 ble forsøkt avstått til Sverige, inn gikk november 1814 (og det kan ikke kalles frivillig) en personalunion. Norge ønsket noen annet. Kongen ønsket alltid mér. I juni 1905 var det over; i fred.

I Stortinget 28. oktober taler utenriksminister Løvland om utenrikspolitikk; "... Opgaven maa være at holde os udenfor Deltagelse i de Kombinationer og Alliancer, som kan drage os ind i Krigseventyr sammen med nogle af de europæiske Krigerstater." Han taler om kongevalg versus republikk; der er ikke "foretaget nogen Revolution, men kun en Hævden af vor Forfatning"; Løvland ville ingen "Forfatningsrevolution istedetfor at bevare den Grundlov, som de mest fremragende Repræsentanter ((i)) denne Sal gjennem 90 Aar altid har forkyndt er Nationens Øiesten, og som vi "næst Bibelen" vil hævde som den dyrebareste Skat for det norske Folk".

"O Herre, som Livet mig gav, i Løvlands Hytte saa lav. O du lad mitt Hjerte kun stunde - til dig; til engang jeg blunde." (1865)

"Hold ihop", er det siste som høres før han blunder av 21. august 1922.

Ennvidere historiker Uffe Østgaard (Smedshaug s.185):

"Det er ((...)) neppe hasardiøst å påstå at lutherdommen via en lang rekke mellomregninger førte til sosialt demokrati og dermed til den lokale forvaltning av statlig bestemte lover og forordninger, samt sentralt fastsatte sosiale ytelser."

Han ser sosialdemokratiet som "en fortsettelse av 1700- og 1800-tallets evangelisk-pietistiske bevegelser mer enn som oversettelse av en internasjonal sosialisme" og dermed at velferdsstaten snarere er et resultat av "sekularisert lutheranisme" enn "demokratisert sosialisme"."

"Den amerikanske drømmen blir på mange måter best realisert i Norden", skriver Smedshaug (s.188). Men "den nyliberale samfunnsforståelsen overtokinitiativet i den politiske debatten. Politisk styring ble i stor grad erstattet av troen på markedet, og hevdvunne politiske prinsipper og verdier ble gitt på båten. Staten ble i stadig større grad sett på som problemet og markedet som løsningen." (s.15)

"Den frie flyten har heller skapt armod enn rikdom - i Vesten. Vi er i en situasjon der EU er uten penger og legitimitet, WTO er uten tillit og NATO er aktiv utenfor medlemslandenes områder med destabilisering og migrasjonstrykk som resultat." (s.17)

"Vi må tilbake til de opplyste folkevelder der markedsøkonomien er reell og sosial, med kontroll på kapitalen og fordeling av profitt mellom eiere og arbeidere, og de som setter økonomien over styr må miste jobb og kapital. I dag har fellesskapet reddet inkompetente markedsaktører til en stor samfunnskostnad og gjennom det skapt nye og større gjeldsbobler enn vi hadde før finanskrisen. Og de moderne statene er mer opptatt av å betale gammel gjeld enn å skape ny vekst." (s.198)

S.190: "Vekst uten fordeling vil i praksis stoppe veksten over tid. Og bærekraftig vekst skjer primært gjennom inntekter i arbeidslivet, og så via skattene og fordeling via staten. Norges primære internasjonale ansvar er derfor å ta vare på vår sosiale modell for å vise at den er bærekraftig over tid og at en godt organisert velferdsstat er gunstig for alle. Det er den viktigste form for solidaritet vi kan vise verden. Norge må bli eksemplet på at fordeling, liten ulikhet og sosial mobilitet er en god økonomisk strategi. Dersom vår modell brytes ned, vil mange kunne si at den nordiske modellen ikke var bærekraftig, den hang ikke sammen økonomisk. Det vil i så fall være en viktig side ved nedbyggingen av velferdsstaten og kan være en avgjørende spiker i kista for hvordan den forstås internasjonalt. Her er Norge fyrstårnet."

ETTERSKRIFT

Nasjonen og dens grenser er villet av Gud (Ap.gj.17,26-7) "forat de skulde lete efter Gud"; "Får da Sønnen frigjort eder, da blir I virkelig fri." (Joh.8,36)

Der er en vid port og bred vei til fortapelsen (Mat.7,13-4); der går de mange; men "den port er trang, og den vei er smal som fører til livet, og få er de som finner den."

1. Borghersrud, L.; Konspirasjon og kapitulasjon - Nytt lys på forsvarshistorien fra 1814 til 1940; Oktober Forlag 2000; s.359.
2. Høiback, H.; Krigskunstens historie - Fra 1500 til i dag; Cappelen Damm Akademisk 2014; s.307.
3. "Den første oppgaven under planlegging av en krig er å identifisere fiendens tyngdepunkter og om mulig redusere disse til et enkelt punkt. Den neste oppgaven vil være å sørge for at de styrkene som skal brukes mot det punktet, er konsentrert for et hovedangrep." (Carl von Clausewitz) Ørland vs. en russisk ubåt.
4. "Et grunn tema i tidens forkynnelse er likestilling. Ordet lyder som en forslitt frase, og dette henger trolig sammen med en halvt bevisst erkjennelse av at meget av det som fremmes i likestillingens navn, i virkeligheten er et bedrag. Likestilling gjelder bare så lenge den kan benyttes til å bryte ned den bestående elites forsvarsverker... jeg føler meg temmelig sikkert overbevist om at den samfunnsorden, vi nå øyner konturene av også her i Norge, er i strid med de fleste av de verdier jeg setter høyt og som kan oppsummeres som den kristne humanisme. Dette mener jeg er de mer langsiktige konsekvenser av bevegelsen. Vår kulturs beste egenskaper, dens medmenneskelighet og dens skaperkraft er avhengig av at rekrutteringen til den politiske og kulturbærende elite skjer med kritikk og respekt for kvalitet. Det er karakteristisk at det nettopp er mot kvalitetskravene den aspirerende elite retter sin hardeste angrep. Det rammer i første rekke skoleverket og utdannelsesinstitusjonene". "Ved å politisere rekrutteringsprosessene til alle lederposisjoner gjør de kort prosess med det umistelige talent, som er nødvendig for at kvalitet, anstendighet og humanitet skal råde."

"Det syn på elitens rolle, som jeg har antydnet i det foregående, er ikke original. Den er del av den marxistiske erkjennelse og er f.eks. av Antonio Gramsci blitt drøftet på en særlig innsiktsfull måte. Gramsci gav i sin analyse av det han kalte det borgerlige hegemoni en oppskrift på hvordan elitene i de vestlige demokratier skulle utmanøvreres, og denne oppskrift er i stor utstrekning blitt fulgt." (Brøgger, Jan; Lederskapskrise og grasrotrevolt - Debatt om den manipulerede grasrot og kampen mellom den demokratiske og den autoritære elite; Elingaard Forlag 1975; s.20-1.27) Med Gramsci er vi på skolepulten til Frankfurt-erne. Merk ellers at Brøgger skriver "kristne humanisme", ikke "kristne og humanistiske" som i grunnlovssubstituttet av 21.05.12.

Se ellers D.J.H.; And because lawlessness will abound, the love of many will ... (teksten norsk/dansk/engelsk); samt, Ved et toårsjubiläum, note 61; kommentar-avisa.no
5. Dertil enda et område for ekstroverte jenter, tiltagende marxistisk matriarkat og utvikling av det trad. værst tenkelige u-år; u-år på menn.
6. Leder i Foreningen Familie i Barnevern, Helene Sørbu, tre-deler barnevernssaker; de som trenger hjelp og får, de som trenger og ikke får, og "Familier/barn som ikke trenger hjelp, men som etaten bruker store ressurser på å finne feil ved for å produsere saker. Min erfaring er at den siste gruppen er den absolutte største, og Land barnevern har brukt mye ressurser på å fotfølge familier de mener er i "risikogruppen". Det vil si enslige forsørgere, de som får støtte fra NAV, de med flere enn 3 barn, de med psykiske eller fysiske utfordringer, unge førstegangsfødende, de med brokete fortid, de

som har flyttet mye eller nylig er innflyttet i kommunen, de som har uenigheter med barnehagen/skolen/helsesøster osv.

Hvis barnevernstjenesten slutter å fotfølge flotte familier hvis barn har det bra hjemme, og heller konsentrerer seg om å ta tak der det faktisk er problematikk innen rus, alkohol, vold og seksuelle overgrep, så vil de finne at regnestykket både i forhold til bemanning og økonomi vil gå opp." (Publ. 08.03.17)

Dét sagt, så må antagelig avsettes et korps som er kommet i rutine med å traumatisere (barn og hele) familier og som lenge har virket utenfor alminnelig demokratisk kontroll og standard rettssikkerhet.

Se ellers Lars Arne Høgetveit; Styrk familien og dens vern; kommentar-avisa.no ; og "John Alvheims ti bud" til dem som kommer i barnevernets søkelys. "1. Hold kjeft, alt du sier kommer til å brukes mot deg. 2..."

7. "Før angrepet på Libya i 2011 advarte for eksempel USAs forsvarsminister Robert Gates entusiastene i administrasjonen om at når man først starter en krig, vet man aldri hvordan den vil ende. Og han spurte mer retorisk: "Kan jeg ikke i det minste få avslutte de to krigenes vi alt har før dere ser etter nye?" (Høiback s.140)

"Hei. Det er Jonas Gahr Støre." Lørdag morgen 19. mars 2011 meddelte utenriksministeren parti- og parlamentariske ledere regjeringens natlige Libya-vedtak. "Han visste at de alle var for bombing, fordi Høyre og Frp lenge hadde krevd militær aksjon fra regjeringen, og fordi lederen for regjeringens sikkerhetspolitiske utvalg og direktør ved Norsk Utenrikspolitisk Institutt, Jan Egeland, målbar den dominerende holdningen da han med stor iver presset på for en militæraksjon ledet av NATO... Beslutningen om at Norge skulle sende F-16-fly til Libya skjedde altså uten et eneste formelt møte i regjeringen, og det var heller ikke noe møte på Stortinget eller i den utvidede utenrikskomiteen... Den mest alvorlige beslutning noen politiker noen gang må fatte, ble tatt uten å blunke. I dagene som fulgte, ga avisenes leder-skribenter full støtte, og alt tyder på at de gjorde det med samme letthet."

"I mange land ble krigsdeltakelse diskutert som én mulighet av mange: I USA beskrev republikanere og demokrater Obamas krig mot Libya som naiv, hyklersk og brudd med konstitusjonen; presidenten i NATO-landet Bulgaria avviste hele aksjonen som dårlig begrunnet, og flere NATO-land deltok ikke; i Danmark raste diskusjonene til langt på natt i Folketinget. Men i Norge hersket den store enigheten.

Fremtidens idéhistorikere og forskere som vil forstå meningshegemoni og elites maktutøvelse i moderne samfunn, kommer til å finne det kanskje enda mer interessant at mer enn fire år etter at F-16-flygerne ble beskrevet av den politiske ledelsen som spydspisser i kampen for menneskerettighetene, var det nesten ingen diskusjon og selvransakelse." "Hva som skjedde i Libya, vil ... i lang tid være en påminnelse om at få ting er viktigere å forstå og å etablere kritisk distanse til enn samtidens herskende norske verdensbilder og selvbilder, fordi hvis ikke, vil de overmanne politikken, igjen og igjen og med store konsekvenser, noen ganger for verden, og alltid for Norges utenrikspolitikk og Norge som nasjon." (Terje Tvedt; Norske tenkemåter; Tausheten om Libya)

8. Det annet; "The German empire (1870-1918) was at once like and unlike the old Holy Roman empire... The likeness is perhaps more striking than the dissimilarity; and in virtue of this likeness, and because the memory of the old German Kaiserzeit was a driving force in 1870, we may speak of the modern German empire as the successor of the old Holy Roman empire, if only we remember that we are speaking of that empire in its last two centuries of existence." (Enc.Brit.)

9. Se herom D.J.H.; Sagrustens brikker; og, Epoch-making Books; kommentar-avisa.no

Sarfati, J.; The Biblical Roots of Modern Science; CREATION.COM/ROOTS

10. Se ellers førsteamanuensis/forskningsleder Krigsskolen, Lene Bomann-Larsen; Kjønnsmangfold i Forsvaret: Mål eller middel?; Nytt norsk Tidsskrift nr.2/-13:

"Forsvarets oppgave- man kan si dets eneste oppgave - er å forsvare norsk suverenitet og norske interesser ved hjelp av (trusselen om) effektiv voldsmakt." "For norsk likestillingspolitikk er ... ikke formell likhet tilstrekkelig: det er avgjørende at kjønnene er tilnærmet likt representert, ikke bare at de har lik adgang på papiret."

"Funnene er at kvinnelige rekrutter ikke skårer høyere enn mannlige på "myke" verdier og trekk. Hvis det er slik at kvinner og menn som søker seg til Forsvaret utgjør en relativt homogen gruppe, bidrar ikke kjønnsmangfold til reelt mangfold." "Det er tiltakene som rettes mot å øke andelen kvinner ut over den andelen som "kommer av seg selv" som krever tilleggsargumentasjon... Det etterlyses en substansiell og av-ideologisert begrunnelse for hvorfor mangfold er formålstjenelig."

"Det er en kvalifisert hypotese at mye av motstanden internt i Forsvaret mot særskilte tiltak for å øke mangfoldet ikke bunnar i motvilje mot kvinner i og for seg (eller muslimer eller homofile for den saks skyld), men i fagmilitær skepsis mot en mangfoldsideologi som vurderes som en trussel mot selve forutsetningen for å utøve kjernevirksomheten, nemlig at man har et relativt homogent personell av profesjonsutøvere." "Politiske innblanding i medisinerutdanningen synes uhørt, mens det til Forsvarets skoler stilles forventninger fra politisk hold om at utdanningen skal vektlegge såkalt gender-problematikk og at skolene skal iverksette tiltak som kan bidra til at jentene gjennomfører utdanningen." (S.135.127.130.133.136)

11. Smart for hvem? "EU har i mange år brukt store ord om hvilken energiunion som skal utvikles... den såkalte tredje energimarkedspakka, ble vedtatt ... i 2009." "Kjernen i denne energipakka er et nytt styringssystem for det som skal bli EUs energiunion." "Norge skal inn i dette virvaret av nødvendig teknisk samarbeid". (Dag Seierstad, Kl.k. 18.03.17)

"Kraftbransjen har startet installeringen av nye strømmålere i alle norske hus og hytter. Samtidig forsøker bransjen å berolige de som tror målerne kan bidra til overvåking og helseskade... noe av det bransjen ikke opplyser om: Hva er egentlig hensikten med de nye målerne?" "... kraftforsyningen har bestått av stabil og sikker vannkraft ... Det er dette som nå skal endres: Regjering og Storting har bestemt at Norge - i stedet for å bruke vår vannkraft i Norge - skal eksportere en vesentlig del av krafta til EU. Det legges i øyeblikket to nye kabler til Tyskland og England, og flere er under planlegging... resultatet ... underskuddet på kraft i Norge ... må kompenseres av importert kraft". "Det er dette planlagte forsyningskaoset som nødvendig-gjør de nye strømmålerne: Målerne skal bidra til å tilpasse det norske strømforbruket til den ustabile kraftforsyningen vi skal importere fra EU, der løsningen altså blir å regulere enkeltpersoners og geografiske områders strømforbruk gjennom døgnet. Forbrukerne skal svi økonomisk dersom husstandene lager middag på vanlig dagtid, dersom de dusjer og koker kaffe om morgenen... I verste fall skal kraftselskapene kunne kople ut deler av forbruket i større områder, Dette framgår av forskriftene for ordningen." (Odd Handegård, Nat. 20.03.17)

"Kraftbransjen selger en enkel idé om Europas grønne batteri og taler varmt for flere kabler til strømeksport. Den ønsker å skape et bilde av en vekstbransje som er viktig for det grønne skiftet og en verdig

avtaker til olje- og gass-industrien.

Det er imidlertid vanskelig å forstå at våre myndigheter kan mene at det er en god forretningsidé å subsidiere norsk kraft for å selgeden billig til utlandet." (Helge Briseid Risnes, F.v. 30.01.16) Forøvrig i konkurransen med norsk gass. (Og hvor 'grønt' er det som skjær når "batteriet" lades; dvs vannet pumpes baklengs oppigjen i magasinet?)
 Nationen 21.03.17: "Noreg og EU er samde om at EFTAs overvakingsorgan ESA får makt til å fatte bindande vedtak mot Noregs vassdrags- og energidirektorat (NVE) når EUs tredje energimarknadspakke snart skal ta-kast inn i EØS-avtalen." "... vedtaka ESA kan gjere skal vere baserte på utkast frå det respektive EU-byrået på feltet, og i nokre tilfelle vere "likelydende eller tilnærmet likelydende vedtak" som det EU-byrå-åa har fatta." Vi har altså forlatt EFTA/ESA for EUs energibyrå ACER.
 "Ifølgje lovavdelinga i Justisdepartementet ligg det i.. ikkje føre "myndigheitsoverføring i Grunnlovens forstand"; det pleier ikkje dèt: "Det kan sjå ut som at regjering og storting, ved å bruke den allmenne traktatregelen i staden for den særskilte heimelen for suverenitets-overføring, håpar å unngå å innrømme for seg sjølv og offentlegheita at suverenitetsoverføring skjer. Det er naturlegvis eit sjølvbedrag, men det er eit sjølvbedrag som det synest å ha vore tverrpolitisk sem-je om over fleire tiår", avslutter førsteamanuensis ved Det juridiske fakultet, UiB, Eirik Holmøyvik, artikkelen "Sikker konstitusjonell praksis"? - Grunnlova og Noregs avtaler om suverenitetsoverføring (Nytt norsk Tidsskrift nr.2/-13).

"Kva er problemet? I følgje den ferske Meld.St.5(2012-2013) EØS-avta-len og Norges øvrige avtaler med EU er det ingen konstitusjonelle sk-jer i sjøen for Noregs avtaler om suverenitetsoverføring. Tvert om er alt i beste orden, skriv regjeringa. På side 44 i stortingsmeldinga kan vi lese at dei stadig oftare suverenitetsoverføringane etter §26 andre avsnitt er juridisk trygt forankra i "sikker konstitusjonell praksis". Den same formuleringa viser dei dyktige juristane i Justis-departementets lovavdeling til kvar gong ei ny sak om suverenitets-overføring kjem på bordet... Om vi tek formuleringa på ordet, så man-klar det som normalt er ein sær viktig komponent i konstitusjonelle vurderingar, nemleg Grunnlova sjølv. For i Grunnlova står det ingen-ting om at Stortinget kan vedta "lite inngripende" suverenitetsover-føringar med simpelt fleirtal som vanlege folkerettslege avtaler."
 "Etter Grl. §§49 og 75 ligg den lovgjevande makta til Stortinget, etter §3 og andre kompetansereglar ligg den utøvande makta til Kongen, og etter §§88 og 90 ligg den dømande makta til domstolane med Høgste-rett på toppen. Når Grunnlova gir kompetanse til norske statsorgan, forbyr den samstundes at internasjonale organ utøvar dei same kompe-tansane i Noreg."

"Like lite som Stortinget kan endre eller gjere unntak frå Grunnlova gjennom vanleg lovvedtak, kan Stortinget gjere slikt unntak gjennom eit vanleg traktatvedtak. Vedtak om grunnlovsending krev særskilt heimel i Grunnlova. Ein spesialheimel for suverenitetsoverføring finn vi i §93." "Grunnen til at dagens §93 kom inn i Grunnlova i 1962 var nettopp å gjere det lettare for Noreg å delta i overnasjonalt samar-beid ved å gi ein raskare vedtaksprosedyre enn formell grunnlovsend-ring". "... §93 krev at Noreg er "tilsluttet eller slutter sig til" den organisasjonen som får overført suverenitet. Når Noreg ikkje er medlem av EU, betyr det at §93 ikkje tillèt suverenitetsoverføring til EU-organ. Det betyr igjen eit sterkt press på å bruke §26 andre avsnitt som heimel om norsk deltaking i det heile skal vere mogleg. Når saka står slik, er det ikkje vanskeleg å tenkje seg resultatet. Og når Lovavdelinga ein gong iblant set foten ned, skapar det akutte po-litiske problem."

litiske problem."

"Eit ... prinsipielt problem ligg i det faktum at suverenitetsoverføring materielt sett er grunnlovsending fordi ein gjer unntak fra kompetansereglane i Grunnlova... kvifor praksisen med suverenitetsoverføring etter §26 andre avsnitt er problematisk: I røynda endrar Stortinget Grunnlova med simpelt fleirtal gjennom vanleg stortingsvedtak." (S.124-5.118.121-2.124)

Det hører med at nevnte §93 av 1962 (med bakgrunn i NATOs felleseuropeiske kommandosystem (1951, og jeg mener huske vår øverste krigsherre, Haakon 7., misbilliget ikke-norsk overkommando i Norge) og (jeg antar) EEC), i seg selv er uten hjemmel da den modifierer Grunnlovens kompetansebestemmelser og altså "modsigte denne Grundlovs Principer" (§112). Eller som oven sitert, "Når Grunnlova gir kompetanse til norske statsorgan, forbyr den samstundes at internasjonale organ utøvar dei same kompetansane i Noreg."

Jeg minner forøvrig om at Grunnloven konstituerer Stortinget; ikke omvendt.

12. For det jeg vet, kan dep. v./politiet lenge ha registrert evt. sentralregistrert kjøpetillatelser og slik suksessivt ha lokalisert de fleste operative våpen. Jeg var nylig innom lensmannskontoret for å spørre. I åpningstiden. For noen år siden ville der vært folk.

13. Se ellers D.J.H.; "I begynnelsen var Ordet" s.6-10 (note 18); kommentar-avisa.no

14. Ad helse og 'smartmålere' kan (ved siden av "... smart for hvem"-artikkelen) tilføyes at EMF Consult (i åpent notat av 14.03.17) skriver: "På internettssidene til energiselskapene opplyses kun om overføring av målerdata til energiselskapet... Det opplyses ikke om omfanget av internkommunikasjonen." "EMF Consult har i februar og mars 2017 målt strålingen fra ... 6 forskjellige installasjoner på Vestlandet og Østlandet" (av merket Aidon). "Målingene viser at disse AMS installasjoner sender et kort radiosignal 70-90 ganger i minuttet (dvs mindre enn 1 sek mellomrom) - døgnet rundt."

15. Der gives mer enn én metode for avvikling av den 'egenartede' Heimevernsorganisasjonen. Statsråden nedsatte forrige sommer "et ekspertutvalg for å se på effektene av å slå sammen Hæren og Heimevernet." (Kl.k. 23.03.17) En gammel drøm.

16. Almen tilgang til Riksrevisjonens ugraderte rapport er ikke påkrevet om man evner annamme eks.vis Sjef Heimevernets åpningsinnlegg under objektsikringshøring 20.03.17:

"Politiet fremmet i 2014 en liste over forhåndsplanlagt bistand som inneholdt et høyt antall objekter. Heimevernet har ikke hatt kapasitet til å utvikle planer for et så høyt antall objekter. Antallet objekter er nå nær halvert." "Dersom Heimevernet kun skulle ha drevet med objektsikring, ville den nylig vedtatte Heimevernsstrukturen vært tilstrekkelig for å sikre både nøkkelobjektene og objektene med forhåndsplanlagt bistand til politiet. Bistand til politiet er dog ikke dimensjonerende. I en situasjon hvor statssikkerheten er truet, og hvor Heimevernet må løse bredden av sine dimensjonerende oppdrag samtidig, vil HV-distriktene ha liten eller ingen ekstra kapasitet til å yte bistand til politiet."

Status pre 2014? (D.N. 24.03 gjengir, og jeg antar det relevant, Per Olaf Lundteigen og/eller Abid Raja; "-... Vi snakker blant annet om ... viktige olje- og gassanlegg og ikke minst vannkraftressurser... Forsvarets forskningsinstitutt skrev i sin analyse tidligere at vi ikke har noen beredskap for dette og at et angrep på disse objektene

vil være gjennomført før ordensmakten har rukket å mobilisere tilstrækkelig med ressurser.") Er nær det halve av ikke-nøkkelobjekter som ble vurdert beskyttelsestrengende i 2014, ikke det pr 2017? Eller er de nå vurdert innenfor Politiets kapasitet? I flg. gen.maj. Raabye kan "forhåndsplanlagt bistand" til Politiet ikke nødvendigvis påregnes. Forlanger noen at Sjef HV evt. skal si det mer tydelig at det nedskalerte Heimevernet samt "den nylig vedtatte Heimevernsstrukturen" er aldeles utilstrekkelig for reelt behov?

"-Jeg deler ikke Riksrevisjonens vurdering av at Forsvaret ikke er i stand til å sørge for skikkelig objektsikring, sa forsvarssjef Haakon Bruun-Hanssen" ved samme høring (D.N. 24.03.17); D.N. har lest Foss' ugraderte rapport og siterer: Forsvarsdep./Forsvaret har "ikke i tilstrekkelig grad sørget for å sette Heimevernet i stand til å sikre og beskytte objekter i henhold til instruksen". Må vi anta dette gjelder (også) prioriterte nøkkel-objekter?

Den megetsigende fluktasjon i antall nøkkel-objekter med konsekvens for HV-distriktsstab og HV-område (planarbeid og (mangelfull) øving), er óg et kapittel av samme sak. Forsvaret opererer med egen "nøkkelobjektliste", men generelt synes gjeldende at "Politidirektoratet har ikke utarbeidet nærmere bestemmelser og prosedyrer for utpeking og klassifisering av objekter som skal sikres og beskyttes ved bruk av sikringsstyrker", og "Politidirektoratet har ikke et overordnet perspektiv på tvers av politidistriktene ved utpeking av sivile objekter som skal sikres og beskyttes ved bruk av sikringsstyrker." (Riksrev./D.N.)

Osv osv osv ...

Departementsadmiralen vil privatisering; folkerettslige komplikasjoner er forordet...

Videre noen klipp fra Dagsavisen (nett) 22.mars:

"Liv Signe Navarsete (Sp) som sitter i Stortingets utenriks- og forsvarskomiteé, uttalte at hun ikke vet noe om hva som skal erstatte kystradarkjeden og at saken knapt ble diskutert før nedleggelsen var et faktum." Ob.lit Tormod Heier finner at vi blir "... mer prisgitt den informasjonen som eventuelt blir frigitt fra nære allierte, som USA. Sånt sett øker avhengigheten, noe som igjen forsterker det norske ønsket om å passe bedre inn i en amerikansk verktøykasse." NUPI-forsker og lærer ved Sjøkrigsskolen, Ståle Ulriksen: "-Leser man rapporten fra Forsvarssjefens fagmilitære råd, ser man tydelig at det er en gjennomgående nedprioritering av Forsvaret langs hele kysten. Jeg mener prioriteringene er helt feil militært sett. Den norske kysten kan i seg selv få stor strategisk verdi i en konflikt mellom NATO og Russland. Nå skapes det et strategisk tomrom som andre kan utnytte."

Hva angår tilgang til relevant informasjon og vurderingsgrunnlag utenfor departementskorridorene, ser Ulriksen at "-Det som er lagt fram av strategiske og operasjonelle betraktninger er tynne greier. Hele prosessen er veldig lukket. Selv for meg, som har jobbet med forsvarspolitik i en årrekke, er det vanskelig å finne ut hvordan de har tenkt og hva som er det økonomiske grunnlaget bak beslutningene." Og Heier: "-Lite utfyllende og presis informasjon fra Forsvarsdepartementet har vært et vedvarende problem i mange år. Mye av informasjonen som stortingspolitikerne får fra Forsvarsdepartementet og forsvarsledelsen er vinklet av medierådgivere og kommunikasjonsfolk. Det gjør det vanskelig å komme til bunns i hva sakene egentlig handler om".